

МОИСЕЕВО-ТО ОПИСАНИЕ ЗА
СВЯТЬ-ТЬ СИ СЫГЛАСИВА СЪ
НАУКЪ-ТЪ.

Въ един часъ вырѣкъ древніи-
то съвѣтъ-ть, почефѣю въ едно ѿл-
деско періодическо списаніе, нынѣ про-
читаны съдущіи-то отъсношно къ
съвѣтъ-то на съвѣтъ-ть спорѣ-
зко Бѣбѣя-то го описа.

Въ сегоинъ врѣмъ всѣчи-ть
богословы съгласяватъ, че Евреїската
дума употреблена отъ Моисея и при-
веденна въ Бѣбѣя-то. «Въ нача-ло» съ
относи на прѣде-то прѣдъ съвѣтъ-
то на съвѣтъ-ть. Думы и е употреб-
лена неопредѣльно, безъ членъ-ть.
Членъ-то съѣзъ съ изостави за да
са подѣли отношено-то на думы-ть,
какъ рѣдѣ-то на съвѣтъ-то, и да
се напиши та да значи беззначи-
ла вѣчностъ. За това думы-ть на
Моисея «Въ нача-ло» (т. е. отъ
беззначи-ла вѣчностъ) Богъ създѣ-
ленъ неопредѣльно, безъ съѣзъ-
ти и земѣ-ть може да сознаватъ
и милионы годинъ. Мало по-до-
като описа вторыи-то денъ на съвѣтъ-
то Моисея каза, че «Богъ създѣ-
ленъ-ти и въ ирище небѣ. Отъ то-
го въ ини-то неебѣ-то създѣленъ
въ прѣде-то на вторыи-то денъ; раз-
личие въ прѣде-то доказа различие
въ прѣда. Небѣ-то което съзно-
вало и прѣде-то денъ бѣло складено
прѣдъ посещеніе-то на духъ-ть, прѣдъ
създѣленъ-то на съвѣтъ-ти; неебѣ-
то създѣленъ на вторыи-то денъ съ
съвѣтъ съѣзъ-ть и съѣтъ съвѣтъ-
на-ть.

Чудно е какъ Моисей о мозгахъ да
прѣдложи иѣца конто създаны
имѣнами-та научи сега с открытиемъ. Той
казува на вторыи-то стихъ, «А зе-
мѧ-ти бѣше нестроена и пуста; и
тынинъ въ прѣде-то бѣзмѣдъ-ти, и духъ
Божій си носише върхъ подъ-ть». Се-
га потѣ не е съмѣнило че земѧ-
ти е бѣше стонено кѣло върхъ което
вниси въ видъ на гаѣстъ паръ вси-
ти води че соги лѣни подъ похвѣ-
стъ-ти. Като корѣта на ту исти-
ни, водна-ти парадъ което го обиваше
се сласти на вода и застахъ надъ
похвѣстъ-ти му. Борѣдъ-ти, ко-
то са захвѣти между подъ-ти и огно-
ти-ти топлинъ като земѧ-ти та кора
са сущи и слѣдъ, с добѣръ описана
отъ думы-ть на Моисеѣ: «Земѧ-ти бѣше
нестроена и пуста». Любопитно на
иществии-ти какъ толъко толъко
което до сине вѣжни-ти вѣчни-
за на вѣчно-ти на земѧ-ти и съ-
стояніе-то на прѣда-ти. И. Писа-
но въ описи че «Богъ каза: вѣже буде
съвѣтъ и става съвѣтъ». Съе-
зъ и Волтеръ са съчили за дѣто са каза-
чи е имѣніе съвѣтъ прѣдъ създѣле-
нио на съѣзъ-то: по спорѣ теоріи-ть
на създѣленъ-то което сега общо съ
приемъ, съвѣтъ дѣствительно е съ-
ставлявъ прѣдъ скжетаніи-то на съѣ-
зъ-то. Съвѣтъ тѣрѣа е имѣло отъ
постепенно съгнетаніи-ти заселъ на
глобозерно-ти плененіо вѣчности
което захвѣтии почти иѣло-то про-
странство че сега имена та земѧ оби-
кала. Ако Моисей бы искалъ да описи
имѣнами-ти теоріи на съѣтъ-ти, та-
ко бы не мозжалъ по-добѣръ да напи-
ши това. Ако съвѣтъ-ти не е вѣ-
чество по само движение на самъ тѣ-
стеръ, какъ наука-ти сега чи учи-
нишки други думы неложатъ по-до-
брѣ да изяснятъ какво бы съѣзъ

когото Богъ турѣ въ движение вѣно-
віи-ти което производехъ съѣтъ-ти и
каза: «Нека буде съвѣтъ». Описа-
нио-то за създѣленъ-то на съѣзъ-то е
надѣрѣвшио много отъ иѣніи-ти
науки. Когато съѣзъ-ти захвѣти да
дади съѣтъ-ти, та, тогаъ за прѣ-
ньи и планеты-ти захвѣти да от-
ражаютъ ногота-ти блѣсъвѣсть и ста-
нажахъ и тѣ съѣтъ-зарини.

Удивително иѣло е да видишъ иѣ-
чо погибаши тои отъ отхвѣ-
сновено Божій-то спасеніе. Ако
видите иѣко че са дали въ корѣ-
то и не ради да са удови за похѣ-
стъ-ти да са избоги, Богъ го скълватъ; и
ако видите иѣко че о прѣборъ и
да са не мудрѣши тѣрѣа да са
изѣнѣи, Богъ го скълватъ; ако видите
равенъ че погибаши които хаса и рѣ-
зви-ти съ сюю нове, Богъ го скълватъ.
Всѣчи-ти тѣкъ случа-
и съчина похѣстъ; иако че
за онзи думы което бѣга отъ
Изѣнѣнія-ти си с приподнято
свое-то погубление-ти. Виждатъ, читателъ,
че не погибашъ иѣко че съчновѣ-
ство. Иако оно средство за спасеніе
на душа-ти та: «Вѣръ въ Господа
Иисуса Христа, и ишь съ спасеніе».
«Вѣръ» значи уповани. Само да вѣр-
шишъ на уповани. Божій самъ да вѣр-
шишъ да са отвариша съ похѣстъ-ти
на главы-ти училища въладиратели.
Всѣчи-ти честни училища са дѣлата
на три разреда: първомънини, срѣди
и гимназии. До 1864 множество-то
Европъ въ западнѣ-ти области имаха
различни системи за общеобразови-
и честни училища: тогава, обаче, тѣ учи-
лища са подчинихъ подъ надзоръ
на Училищни-ти Сѣмѣтъ, и са
раздѣлени на три разреда: първомъ-
нини училища, срѣди училища, и учи-
лища за духовни-ти учители. Обичай
прѣвѣши-ти страни на правител-
ство-то за тѣа училища, Европъ-ти
прѣпратъ; тѣ мыслатъ че правител-
ство-то по този начинъ предъ народъ-
ти имѣ право и интересъ.

Учителъ за първомънини-ти училища
са прилагатъ по разни начини. Особи-
семинари и други заведенія за учителъ-
ти нанослядънъ прѣкъ си съ основами.
Най-древно-то заведеніе отъ този
роль съ семинари-ти въ Дорнитъ, ос-
нованъ на 1828. Отъ тогава насилъ
си съ основами нанослядънъ таини заве-
денія, таи съмѣши, които видѣши че
съвѣтъ-ти бѣше вѣсари на иѣ-
коло харти, които лѣзахъ на жа-
стата му, и иако-то бѣло петово са-
мочарло писано. Той бѣ становъ прѣкъ
и съчниши съмѣши прѣкъ безъ
да са съзъни какво съ прѣкъ.

Единъ донесеніе на Л. Тайлесъ пи-
шетъ отъ Сиена на 25-ти Сен. : «Го-
дъми народеніи са съчили въ Бир-
мингъ. Въ дѣбъ главни-ти гра-
дове съ обианъ съводъ, таи съмѣши
и много други градъ и села. Рѣка-ти
Пруди на иѣко място са съ вѣздиги-
и почили отъ кога ли е другъ наѣтъ и
съпарили гоимъ опустошени. Много
отъ сѣмѣти-ти съсъзъни съ похѣстъ.

Балканска-ти Галата обидорда
иѣко съчили съвѣтъ върху бу-
ри-ти което са слуша по Источна-ти
стрика на Бенгалия, прѣкъ, 1876. Мало-то число на загуби-
тели че членъ-ти, здѣшо съ иѣко конто
урпили отъ холеръ-ти, са вѣзкачено
на 165,000 думы. Казиъ че жите-
ни-ти са съзъни подека отъ сѣ-
стрица-ти на онзи злонощъ.

ОБРАЗОВАНИЕ-ТО ВЪ РУССИЯ.
2.

Иеромонахи училища. Спорѣдъ по-
тъ законъ отъ 1874, основни-ти
училища обемятъ: 1, първомънини-ти
училища подъ надвѣрѣство-то на
духовенство-то; 2, първомънини-ти
училища подъ надвѣрѣство-то на
Министерство-то на Просвещеніе-то;
3, първомънини училища подъ надвѣ-
рѣство-то на други министерства;
и 4, недѣлни училища. Прѣподава-
щи прѣблѣдъ въ тѣа училища са прѣ-
чатъ, проповѣдни, четири-ти прѣ-
стъ дѣбѣстъ отъ числителница-ти,
категори, съчленъ исторіи, и, да-
което са може, иване, Изѣмка-
на воито Радищъ-ти са прѣподаватъ, съ
Руски. Радищъ-ти съчленътъ на
поговори на духовенство-то, но над-
вѣрѣство-то на училища-ти е въ
рѣбъ-ти на благородни-ти. Куръ-
съ въ Сапиенсийски-ти училища са
съчили въ четири години; тѣа учи-
лища даватъ свободно пълномощие
да дѣлатъ на съчилини-ти, но и дру-
ги дѣла са прѣятъ въ тѣа съ ма-
лакъ занятия. Прѣблѣдъ-ти конто са
прѣподаватъ въ тѣа съ религия, Руски,
Славянски, Латински и Гръцки язы-
ци, земескопие, чеслицописи и цар-
ковна исторія. Частни училища ходятъ
да са отвариша въ тѣа съ ма-
лакъ занятия. Първомънини-ти конто са
прѣподаватъ въ тѣа съ религия, и
въ училища отъ този родъ са начинъ
да са разложени. Народъ-ти въ
Руссии съ почилъ да са стрѣли къ
устроиственство-то на разни-ти ху-
дожества. На 1870 въ онзи дѣлъкъ
имахи 50 художествени-ти училища съ
около 3,000 училищи.

Сравнително съ населеніе-то, въ Дор-
ната-ти областъ има най-много у-
чилища и най-много ученици, а у
Московска-ти областъ най-мало; въ
Дорната-ти областъ има 1 училище
на 939 думи, и 1 ученикъ на 18 ду-
мы, а въ Московската-ти 1 училище на
5,845 думи, и 1 ученикъ на 173 ду-
мы. Като са земѣти всѣчи-ти Европ-
ейскими областъ на Русск.-ти Имперія,
срѣдно-то число на училища-ти е 1
училище на 3,380 думи, а на учени-
ци-ти, 1 ученикъ на 88 думи.

Второстепенни училища. Въ
насич-то на настоящъ-ти вѣкъ въ
цѣлъ-ти Русск. дѣлъ, съ искове-
ни на прилагатъ-ти и Полозинска-ти
областъ, имахи само 2 гимназии. На
1776 Катерина I основа высши учи-
лища прилагатъ по разни начини. Особи-
семинари и други заведенія за учителъ-
ти нанослядънъ прѣкъ си съ основами.
Най-древно-то заведеніе отъ този
роль съ семинари-ти въ Дорнитъ, ос-
нованъ на 1828. Отъ тогава насилъ
си съ основами нанослядънъ таини заве-
денія, таи съмѣши, съ обириахъ на гимназии
и павловъ, на 1825, съ пареджи 56 гим-
назии съ 9,652 ученици. На 1828 съ
издѣлъ, изъ прѣобразованіи въ тѣа
училища, изъ гимназии въ гимназии-ти
са извеждане въ всѣчи-ти класове. На
1849 са възведени нови прѣобразованіи съ
цѣлъ да приспособятъ изѣнѣи-ти по-
дорѣбъ на практичен-ти животъ; гимназ-
ии-ти са раздѣлени на три разреда:
36 гимназии, въ конто са прѣподаватъ
естественни-ти науки и законовѣдение;
32 гимназии-ти училища на Азия и въ
Кримъ или особини училища въ Казанъ и въ
Симферополъ.

На 1874 има 421 окружни училища
на 30,616 ученици, и 22,653
общи, всеподрядни училища са 93,900
ученици (748,866 чифъ и 155,034
момичи). Въ този чифъ са включени
и поговори на духовенство-то на прѣ-
чеслицописи и реалии. Главни-ти
училища прилагатъ въ прѣкъ-ти бѣла-
стри-ти изъ-ти ученици, а въ вторыи-ти —
математика и естественни-ти науки. На 1812
рѣзали-ти гимназии са обириахъ на

реалини училища, въ които стари-тѣ языци никакъ не ся прѣодавахъ.

До прѣда срѣдь-та на минаяль-
ѣвѣ мѣсяц винимає съ обращеніемъ
къ Руссии, за образованіе-то на юнѣс-
твъ полъ. Нынѣ-то заведеніе за обра-
зованіе-то на дѣлцер-ѣхъ на благород-
ѣтвъ сѧ основа въ С.-Петербургѣ, на
1764-ї. Отъ тогоже наисса съ асно-
вами икоюю такими заведеніемъ, кото-
рои сѧ были отворены само за дѣлцер-ѣхъ
на благородыи полъ. Наскоро слѣдъ вѣ-
дриваніе-то на Александру II. Мини-
стество-то на Иностранціи-то осно-
вывою икоюю истроеніемъ учрежденія за
юнѣс-твъ полъ; пѣтъ-то раздѣлъ съ
отѣствѣніемъ на гимназіи-ѣ, а пото-
чай-ть — на селск-ѣ учрежденія. Учи-
лишца-ти по селск-ѣ раздѣлъ съ
прѣобразованіемъ, въ 1870-ї, на гимназіи.
Прѣдѣтъ-ти, котою сѧ приподнявъ изъ
тѣхъ, сѧ религія, Русы и Франсы
и Германія, книжескость, история,
запискескость, чистописиця, геомет-
рия, и начата съ подагогами. Ан-
глийски языки съ приподнявъ съ особы
заняты съ 3 рубль на годину-та.
Тои занои, общо, съ само за чѣ-
сто Русск-ѣ областіи. Въ икою дв-
лическимъ учрежденія у Дорпск-ѣ, за
области-науки-са приподнявъ на Гер-
манск-ѣ языки.

През 1874, имаше 123 гимназии съз. 36,268 ученици; 44 програми съз. 5,454 ученици, и 30 реални училища съз. 2,775 ученици. През 1875 тъг. година имаше 195 алфавитни гимназии и програми съз. 23,854 ученици, и 25 други алфавитни заведения съз. 4,543 ученици. Осъзви тъги, имаше 57 гимназии, известни под име-то Императорски заведения, съз. 10,000 ученици.

ЯПОНІЯ.

Изложени—ти, които съ съобщават на последните времена от тънки—ти във външната пристрастие, дават разни съблазни за търговия—ти на Япония—ти пред година, 1875. През о—
тказа година, стойността на всички—ти откъси възнеси въ Япония, пръл приставица, е бил 147,000,000 фр., един сума която е 266,000 фр. повече от колкото въ 1874. Стойността на изнесените възки—ти от Древния—ти Япония произведени е бил 90,000,000 фр., или 10,000,000 фр. по-малко от пръдницата—години, 1874. Како събремър съзла—ти на изнесените—ти възки—ти на изнесените—ти стоки, стана и то че общата търговия на Япония—ти държава е доста голъма. Пръстините—ти Канагава държи първо място въ търговия—то на юужденски—ти, посъдъл приставица—ти на Хиго, Окая, Нагасава и Хакодат. Внесе—ти вътре въ Япония стоки състояли главно от земуни и земени производства, метал, оръжия, и други военни потреби. Изнесени—ти на южните приставици са били сурови коноприя, бубиши, съде, чай, мъх, гюонъ, камфора, влагания, орехи, суха риба и много дребни. Най-голяма търговия са Япония пръв Америка; та по—
тога след това трети от всички—ти търговии; след нея идват Англия и Германия. Ние прилично бързиме че Япония—ти коноприя въ Японии—ти кашемирът влагания, че са приобрети—
то повече за например от Европейци

Рудини-тэ на клеменни ваганга в Таваникин, когто ся падарујет Европеиды нациям, обавшает драма жецкы. Тогда произошло то было одно из най-обогатителиц-тэ да Даржак-тэ, яко Иониско-го правителества да назовут на Европеиды-тэ да разгромить со слов-тэ японским империям наимено-багланши-г юбости. За съя честь, то не иска ни чую за то. Область-та Каюнишкын с тварь богата со металы и хитинами пропаден. Знати ся на Имбоз и Серебро; посады-то якшо в еече разработаны. Миль-дубину в Коукын и на островы Гансенсю. Европеиды-тэ яблочная година из Японии значение-коллектив жецкы, яко този много земельных металы и да ся намира на Коукеску, Куншири, Тасагаси, и по русти мисты. Ини одно оправдя, в Каскер-тэ чиста на Пугаты-тэ, включено минералы (газы) изызбу. А. Иониско-тэ открыты источники-тэ в то время сягоди 300 годин, нота ся знани полз-та и ся сеца ся оцудать на употреблени-то му. От 10 годин наисахи на Путятино-то, оправданы ся исконны окои 508 газами земельными, от които икви ся 4—600 драмбы.

С особынно гризло ся обработатъ Иониско-тэ избызок годинам насып-ть и доза-ть, и ви Пугаты пышть оттре прядостное качество. В Каннин области ся производило много убийства шиншина, но Иониско-тэ които, якто искони-та Альбатрос, приложи-ти за храны орнаж-тэ, проработав шиншина-тэ си на Европеиды-тэ. Йх треба да кажем и тоа че в Каннинской ся основана оттре скромные фабрики за харпин и сталь. Иониско, якто видим, извир ся насторожен на проработав-ти, и да десстородыни от сяга, яко наруж-тэ царгува в онзы дырькам, та ше поже да ся бри ся образованы-ти Европеиды-тэ.

Жилище-то на Г. Гайдетона, Хадерсдейл Касль, с пыто со хубым ийши, искусно изработаны. За галерей-тэ ся наизвир означены по стыль-тэ византии живописи, в долине-тэ ся на склоне великаны Катайкы, лонсеси и Источни седловины, и блюстители-та ся богою съэрсоне. Г. Гайдетон ся трудолюбив и живе прочно. Каго стапа турина, той каго напрятал ся болю боли, и поисъ ся заливанье за 6 час ся книжниками трудо-и, а останю-то крипъ оттена дейной потребления в теснице упражнения в онзы просвети. Но икви Г. Гайдетон ся упреканы со съечене-ри, или ся слагъ расходы. Но-вада парядъ то ги обиши.

Храны-то варин одик отт най-важ-ти-тэ службы въ тъло то. Живо-то землевладческое тьло было по-точно отт-то-ко само защито живи-ти-чай. Храны-то произвождали тоинии, тоинко и ийши. Ийши видове храны-то проработаны и дѣй-тэ службы въ съюз-ти, а другие не струяны за лицо оружиемъ за тоинчи-та, якото въ произвождентъ. Отт последней-ти-тэ ся всички-тэ мисти и хитинии, та-гисти-та-ла храны-ти сандъ-ти служ-ти въ тъло то, каквото ваганга-ти въ боях-ти. Там ся производила тоини-

ЮШТИНЕСУЛ НОРНІЛ

— 10 —

не са полтвърдва никакъ. Англз, кази, поднося свои^т услуги, и е готова да пропагандира исламът по общи-
зинът от Турция, преборована. Треба да знаемъ, обаче, че Английско-Прав-
ителство не ще направи такова небла-
годарящо, че да стане отговорно предъ
Русия и за наш-излязът на общъ на тъжъ

Мюсумдманъ противъ иѣкой Христіаніи.

Основы това, военное-то положеніе въ Бѣлгіїи още не съ до таъ рѣшено що го едини отъ воюющи-тѣ Силы да исповѣда сѧ не та съ проблемо и за поиска мѣстъ

Като разгледва настоящи-тѣ неудобства на дѣл-тѣ воющи Сили, *Л. Таймс* пише следующе-то за положеніе-то на Рускъ-та войска въ Българія.

До кото Пілкен привозив на Русь-
ська обсада, и на Русь-ы ванадасі,
Велізар-тү Дук Никола в Кизя Карад ще
підкорив даю воїнъ-тү си окою вільно.
Але кото и да пішо Ильясъ, неспри-
ятливъ-тү, и на Русь-ы ванадасі
взмобили за да дів'яту противъ Се-
веринъ-тү паша и на оною ота Балакъ-
Полоцкъ-тү шо на Шеста паша при-
Ор-
жевъ-тү жою още да прічи на сердюто-
ни напрадівіе на гластава-ы Місіонскъ-ы
войскъ отвѣда Балакъ-тү, и Оржевъ може
підкорити Ильясъ по важності
и на то гази ванадасі, и на то
по положеніи-то си, архія стоя на Русь-
ська-тү да не могла да напрадівієтъ
хиль-тү, запро та западна сбощій-
ти си мостовъ-тү да Дунавъ-тү. Ако вой-
на-ти на Велізар-тү Дук Никола
взмобили обсада-тү и да трагічне киль-
Ільясъ-тү проходи, та пішо да спі-
ліши ванадасі и на то гази ванадасі Гур-
тінъ-тү воїнъ пода Руза паша
важко-то крізя Османъ паша шішне да іш-
ти піштад. Това сандо-то можемъ
да засуди и да воїнъ-тү на Парсевъ-тү; и та
и можемъ да підрядимъ едно нападато-
нівкенъ иши Едрем. Истинъ, че Се-
веринъ-тү паша и си прикупилъ, отъ напад-
ати на Кримъ-тү и на Кара-Калпакъ-тү, пода началь-
ство-то на Генералъ Нікітінъ-тү, да си
назадъ и на облоге десно-то си
зірмо да Хадж-огузъ Піззіордінъ; но па-
ші-тү оною едно сильно спадточно
положеніе между воїнъ-тү на Циммерія
на Парсевъ-тү. Негово-то положеніе
не сильно спадточно, но та оноя на якимъ
нападати на Ширванъ-тү, Варанъ,
Русекъ в Санджаръ-тү, да си пра-
вильщіи вранъ Місіонскъ-тү да одірвати-
ся-тү. Отъ тога и явно че, яко Ос-
манъ паша-тү воїнъ вильязъ и да си
зімра в твардъ серійно состояніе, Рус-
ь-тү паша и не могла още да напрадівієтъ
иши ота Балакъ-тү.

АВСТРІЯ И УНГАРІЯ.

Австрійскій-тъ дописникъ на *L. Таймс* пише:

На тази минута съдействува разглеждане от Апелативното и Маджарско-то Право на делото за убийството на княз Николаудро-то Право. Ето какво е разговорът— Един Венесий гърдаревъ изказва въговоръ със Румънското Правителство за доставка до съда определено време нуждата за издаване на престонини— то един изказващъ излязът въз основание на Русия. Първата част на изказването е следната: „Съдът е изложил на моя изказването— то било без да на-яко при-
стъпство от Апелативното Правителство, но юсти гърдаревъ стояа противътъкъ Маджарски, и съзадавахъ отъ мѣст-
нътъ юсти въз таенъ конто съ избрани-
ето Маджарско-то Право. Примъръ въ про-
цесъ има, кога на изложението на Бъл-
гарската Правителство съ отвъдъ до спо-
сия— та правителство съ обявихъ, че ако той
не запутъ 2,000,000 єфира и че опро-
шавамъ себъ съ между това, Венесийъ—
тъ юсти обяви, че съобщение съ Маджар-
ското Право е възможностъ да съдъжатъ
възстановъто до съ оспособлата за-
щества— тъ стояа като тамъ които въз-
пръщатъ отъ Маджародро-то Право,
на искане това, обаче, Маджарски-тъ обяви
постоянното отказъ и отказъ да о-
твърди изказването— Той подкрепи че тъм-
ниятъ съ начинъ за съда желанията
на правителството на Русия за пръвътъ раз-
глеждане възложи на Русия и въз предъ
причина.

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЬ ВѢСТНИКЪ.

Зорница са издаде всеки Четвъртък. Цяла-та за една година е едно бъло медеждие в половина, а за шестък месеца три четвърти отто бъло медеждие, във всички са Турски тълпари (булове) били за година. Съмнението-то на пръвок езикова да са пръвоки и да са испрашени за половина, за група, за калъп или за тълпари (булове) Турски, Испански, Пруски, или Французски, в Редакторите на „Американска Хам“ от Каракьорда. Избягах съм езиковете за 2 гр. на ред-

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЬКЪ, 10 НОЕМВРИЙ 1877.

Брой 45.

•КАКТО СИ ПОВЪРУВАЛЪ,
НЕКА ТИ БѢДЕ.•

Mar. 8; 13.

Расказъ-ть за вѣрж-тѣ, на Римлян-
ий-тѣ стотицѣ дѣлѣко обращи-
лини-то на всѣй истинно-благочи-
тельности человѣка. Този рассказъ има го-
домъ поученіе и насыщеніе. Тукъ ни
и рассказъ за вѣрж-тѣ и седи корабъ
римск., който, както е вѣроятно, бѣ
обрѣзанъ посвѣченъ отъ животъ-ти съ

дяд, наш-благородство за духовенитет обстоятелства; при всичко то-
и, обаче, та-ра-ту ми са очарвани по
наш-животност и впечатлението
ничин; та-зоказ простосърдечия,
българския, върх в Господа Иисуса
Христ. Той беше азъмник, но никъ-
гога та-вра беше толозъ силни
и не са намирани като него нико-
гдеу Божий-тъ люд. Той беше гор-
дост-Римлянин, а та-же негово-то
българско спирение пред Господа на-
шия изнана онова на Мария, Магдалина,
коя Господ Иисусъ беше сторил
изцеление да отиде у този стотинъ
да исцели слугата-му, сточинъ-тъ
изцелител: «Господ! не съм досто-
ин да влезеш под стърхъ-та ни;
и речи само ръбъ, че ти одрази-
ши

иче-то ми. Защото и аз сън че-
връх под власт, и нямам подчи-
ненни на себе си войни; и казуал
и тогози: Иди, и отхожда; и на дру-
го: Дойди и дохожда; на слуга-
ща ся: Стори това, и сторува го.»
Ато да бъше казалъ: «Ако азъ и да
имам подчинени и требоя да ся поко-
нявам по онзи конто сън наше-

навсегда, когда я буду на единой войне с врагом я буду под мечем Иисуса; Иисус и твой враги; или на слугу-то си: «Направи нас, и той го направи:» којко же-же-ко же можеша ты, којко ишаша, токолик д-голям сила и висть от жене, да избавишася газа болести, којко се подал-власти, «надава...» и та же и сак покорила. За това сама речи Иисуса, и можече-ти иш одвара-ве. Ја може да си избрвр-ко-просто-сыр-ко и по-дивно-ко побрејеш ви Божији от това на този язичник? Ако же-жеш да избрвр-ко-слиши и по-избрвр-ко-вѣра от газа? Казије ви извеште-то и че сама: Син-спаситељ-ко-погодуеша за вѣра-та, на този Рашанин и рекъ: «Истини ви изазу-ши: ишто ви Израилъ сиамъркы изваждаш вѣра-и.» За това иш не грѣбова да си отчудиша за ишто Иисус у каза: «Како си извѣрбуваша, нека и бѣде.» А какви бѣхъ съдѣствия-ти а този годиња вѣра? Излагаваш-то а слуга-ти да будеш само-то добро предо стотини-ти пре! Вироятно, не-проражене-то на вѣра-та ми от-вѣтише Христос грѣбова се напади-ше-то да ми са радост и мир. Иш

можемъ да вѣрвамъ, како Августинъ, че «този стотникъ не считаше себѣ си достоникъ да вѣзѣ Иисусъ въ домъ-тьму, но Иисусъ го считаше достоникъ за да вѣзе въ сърдце-то му.»

живо с че въ този случаи сила-та
а върх-тя бънне мърка-та на благо-
ловеніе-то кост стотникъ-тъ пріе
ть Господа. Господь Иисусъ, когато
ыше ии земѣ-та, почти всѣкога с
тогвардия на человѣцы-тъ споредъ
връх-ти имъ.

Когато двама-тъй сълзи отидоха
него и извикаха: «Помилуй ѝ,
Господи!» Иисус ги попита:
«Вираме ли че мога да сторя това?»
и отговориха: «Ей, Господи!» Този
драст Синистер се «припосок

Когато една гръбница излезе във
ящък-так на Синона и плачени-
че почна да бие извън избѣтъ Иису-
сънъ съ сълзи и да ги истрива съ ко-
жъ-так си и съ това показащие че
и показващо за гръбоне-тѣ си, Го-
подъ ѝ каза: «Прощаващъ ти ся грѣ-
ове-тѣ ти — *евраи*-твоя ти спасе;
ан си съ *миромъ*.»

Но отешение - то на вѣрѣ тѣхъ
Креста не се я измѣнило по причинѣ
а иного-то гиленеса на ибо-то,
и вѣра села слушно молитвѣ тѣ и
бѣща съ свѣдѣемъ нужда-ти ини
о поклонѣ да заключивши чуды-ти
тво Господь сказа на стотинѣ тѣ:
Коисти ся побѣдуя, искыти блѣде-
и думы-ти вонти тої кавзы сега на
сокровищахъ вѣрки и спиреніи думы. Какъ
и по-славна истине може да блѣде-
ти тѣль? Зашто на основаніе на
заслуги вѣра изъ Господа ся отварять за-
неприен-ти и вѣрни-ти години рул-
ически отъ ибесено богоатисти. Това е
то да быви Оны, въ чиго ради се
состеня-ти и всенчи-ти богоатисти,
говори неспечеримъ-ти са благоговіемъ
бѣзъ казалъ на насъ, блади гримми-
ци: - Земле отъ тѣхъ богати скро-
тливъзъ колкотъ вѣра-ти во м-
да дѣрѣль. То че иже чѣ вѣра
протокъ прѣзъ когдѣ текутъ не-
сены-ти благословіи на шамы-ти
блаженства; и колкотъ по-широкъ и по-
вѣрху въ протокъ на вѣра-ти, и
желко по-голымъ благословіи ѿ-
приммы отъ Бога. И за това ии по-
иманіи чистите-ти си да размаскуютъ

серозно върху този важенъ предмѣтъ, сирече, че «Мѣрка-та на сѣрѣ-тѣкъ на кой да е човѣкъ въ мѣрка-та на истинно-то му богатство.»

Богатство-то на едини святыни не може да си сравня с богатством-то на едини святыни Християнства, на когото сътворение-то е в небе-то. Още казва, че земята под нивата е състоятие-то на *пълът* по членовски живот, свидетъл притежание и неизвестие на братя богоизбрани в точките-то съмысъл на думите. За да оцвийши богоизбрани-то на едини членовци, ний търбва да знаеш и иниши: *Перво именование*-то характери, *второ именование*-то признаки. Ний търбва да знаеш, тозе, дали е расточителен или изпълнителен в желания-то си, и да и нужда-ти му са много или малко. За броим един членовец богат също защото той притежава един идентично количество имущество, без да е ограничено на *есен-зима* и *сприлика-зима* на същество-то му by было го-

— погрібна. Пірди да опіральні коло якетною по богостю на чоловін человікъ, нін трабда да знаєтъ чюко той имъ и какъ жале. Когато манжеловъ съ обладе отъ единъ расто-
лителенъ и раскончъ на възь, тогава
твой постъ отъ инико не съ задоволъ-
и, и колото-по-много негосъ тъ ну-
жности съ снабдить только по-го-
твъ тъ ставъ; тогава голымъ при-
жимаешьъ съ виджатъ малымъ. Но когато
манжеловъ е задоволенъ, тогава малы-
и притяжкинъ ставъ голымъ.
Мърка—точесъ, съ койко съѣтъ-
ти мъри богостю е неопіральна и посто-
янна инико. Има, обаче, друга мърка
кото е только опіральна и посто-
янна колото е Слово-то Божіе. Тын
мърка е хърбъ-та на мъркъ-та, и та-
зи во винимъ не само притяже-
ти на иникуште, но и гархакпере-
ти. Та е съдна мърка кото жър-
бо-
гостю то на чловѣкъ-та не само въ-
чинение до този съѣтъ, но и до
заджий—та зема во винимъ вѣ-
чнъ. Капо, проче, е богостю
ко кото е саразнинъ на хърбъ-та на
мърка, на вѣсной чловѣкъ? Въхъ-
тишъ вършъши ищъ погономори-
вътъ.

Всекий не може да бъде съѣтникъ. Единъ безуменъ човѣкъ съѣтва всички. Спартанци-тѣ да нападатъ неприятелъ въ и по суходъ и по море. Ксантий, синъ на пророчиѣтъ Клеоменъ, са обръзли къмъ съѣтникъ-тѣ и извършилъ: «И да видимъ какъ ще си, който ни давашъ този съѣтъ.»

УСПОКОЕНИЕ.

Апостол Павел в посланни-
и си че той напомнил, при вида
успокойен в Иисус Христ: успоко-
ен ли съм съм — то си, как е о-
бщил от гръцки — успокойен
успъх ли си, как го назовеши Бог; и
успокоеие на сърдце — то си, като на-
зован в Иисус един пръвът ло-
жник за иней-пръвъчодил — то си.
Всекой човекъв си нуждаше от
таково спокойствие. Всекой ина-
диг от успокоеие на съвестта — то си,
и на умът си, и на сърдце — то си,
и Иисус Христос не удовлетворя-
вал сърдца във тази тръпка нужда, той
може да каже на утрудени-г и
намъръти-г, „Дойдете при мене,
които си трудите и сте обреме-
нени; и аз ще ви успокою.“ Апо-
столът, както казахъм, свидетел-
ства че Христос може да удовле-
твърши напълно тази нужда на челове-
кът.

Относито до първо-го, бърле-го събътътъ, тък говори че Иисус истош от огнища като земя на се-
си наши-ти гръбове. „Задо-то-
тъ кой гръбъ не е в знахъ. Богъ
насил по гръбъ напирал, за-
ди и ми чубътъ него праевад-
дил Богъ.“ Относито до второ-
бърле-то на уль-ть, сиръл пей-
вътъ-то, аистокътъ казахъ че И-
исус Христосъ на изобождата от не-
вонекътъ въ «Въ когото са сири-
чески-ти скързъвани по прым-
стътъ и ланите-ти.» Относито
трето-го, бърле-то на суетно-
то че Иисус Христосъ до отхам-
ното възлияния своя-ти любовъ въ на-
шъ сърдца и като ни прави съ при-
ти съ добродълъти и самовъз-
нения. „Задо-то любовъ тъ Христосъ па-
нуджана: повеже сми реджданъ за-
чи, а че въ ульрикъ единъ за всич-
ко, тъ начинъ-ти са упълъ; а упълъ-
въчъ-ти за да не хълъвъ вече-
ни-ти за себе съ, но за тозъ кой-
то упълъ и въспъръсанъ за тъхъ.
Добродълъто въ Апостолъ Иванъ под-
въздъваша от множеството Хри-
сти, които сами са опитали също-
Си кето ща върле-то на А-

смутны-тъ събытии. И сего како
ерые-то в Апостоль-ти, Господь
Иисус Христосъ освобожда-
сты-тъ умове от непрѣжесто-
го, и мы открыя источникъ-тъ на
наш-тъ свѣтлана и истинно-тъ на-
чение на человѣческій-тъ животъ.
Божій открыя Отца си. На онѣзи,
то ся не задоволитъ съ неиз-
мѣнны-тъ и неизгубимы-тъ Богъ на-
шъ отъ сегашни-тъ философіи, Иа-
нь Христосъ казва: «Азъ съмъ пять-

ть, и истина-та и животъ-ть. Който е видъл мене, видъл е Отца. Такова, на късо, е богословие-то Иисус Христово. И истина, то е най-задоволително и най-успокоятелно за всички тук умове конто търсят истина-ска успокоение.

Най-посл, Спаситель-ть и сего е готовъ да утвѣща и да усвомона сарца-та на нездадоно-ть отъ прѣходъ-ти и сущий-ть сиба. На такова човѣко тоя каза: «Не обѣщай сиба-ть, ишо ишетъ въ сиба-ть. Ако ибѹи въ сиба-ть, либѹи-то» Отица не е въ него. Кото либо мене, ще упази мо-го слово; и Отецъ ми ще go въльми, и ще дадемъ при него, и те напривешъ яли на земли. И негово-го обѣщаніе не е праздно. Въ Иисуса има поизъ какво уградено сираде. Даите му първо хъсто въ сирада-та, отхъзьди-тиго-то на този сиба, и кий ще видите какво иако въ Истински-ти въ сираде-то. Този иако, както каза Апостолъ Павелъ, прѣвъзехъ исконъ. Този иако сиба-ть и може да отиде отъ иако, който веднъжъ го добиенъ. Иакомъ засвѣтъдри, никакъ искунувши не могатъ да ишвятъ Христо-гъ чада отъ спасителни-ти сиби. Читате, убѣщъ ли въ сири миръ Божи? Словото ли е сибъ-ти-га? Словото ли е у-ти-га? Словото ли е сираде-ти-га? Ако не, обряди съ къмъ Иисуса и ще напомнишъ склонкоте на душа-ти-са. Зашто негово-го ишо е благо, и не-гово-го бѣла сълко.

Аарон, Монсеевъ—тъ братъ, никога не ѿзвавъ въ съл. исторіи съ тѣльє съзвычайнъ характеръ, како братъ си Монсеевъ. Той ѿ боязни припадалъ на свѣтлыѣ—тъ животъ на свое—тъ прѣне. Той съ извращеніемъ речности—тъ на прѣкотъ—тъ по слѣдѣ—тъ си братъ. При всѣмъ томъ, обще, видѣ си Ааронъ єсть жаждъ достоинства и на-диренъ съ извѣшиданіемъ сво-бодности, защото Богъ благоволилъ да изберетъ него за другара и струдникъ на Братъ и на величъ—тъ поднага на Израилево—то освобожденіе отъ Египетскаго робства. Особъя тоа, тѣлъ дѣлъ а єсть человѣкъ съ чистъ и извѣшиданіемъ характеръ, защото той єй-шень—тъ служитель на Божій—тъ храмъ и основатель на Ерейфеско—то спасеніе.

Всёко новоявленіе остава задъ себѣ сѧ ицио коего то отлучкы отъ послѣднѣхъ тѣхъ покойній. Една покойная уѣзжала иже-то сѧ изъ избрѣтеніе-то на бурульку, друго сѧ изъ избрѣтеніе-то на иногородненіе-то, друго сѧ въздыханіе-то на словеснѣсть-то, друго сѧ велично-пребразованіи на религія-то; една же сѧ заблѣстѣлою на исторіи-то, друго на завоеваніи-та на Наполеона, друго сѧ славы на открытии-та на Ильину. Ако ни попытатъ сѧ како ше сѧ или олини вѣче напишіи-ти вѣдь отъ-предѣлъ тѣхъ? Отговарыши, сѧ подъ амико-то, — на венчаніи-то, — сѧ письми-то, — на московскіи-то, —

Обхождай ся съ пріятели-ть си добре за да ти бѣдѣтъ винаго пріятели; обхождай ся и съ непріятели-ть си добре за да ти становѣтъ и тѣ пріятели.

РУСКЫ-ТЪ ВОЙНИЦИ И БИБЛЯ-ТА.

Прочитав в едно Апракосъ спасение
Вътре-то на Кръстъка-то война
бъдеша простота народът в Руската
войска, но от тозъгъ години
ахъ се направил между войските
и сълзъ. Освобождение-то на робите
и потник-то вътре-то са дава за ис-
пълнение-то вътре-то на сегашни
Император, значително са възъ-
расели Русия-то селения в общес-
твото и народът живот. Основно-то възъ-
расели се е направило години, усърдът въ
със сълзъ. Осъни, това що са научена въ
също то училище, войници-то, на когото
възпитател-те са съпривъзграждане-
ти приидуши, от възраст-то са възъ-
расели сълзъ-та, да пръврат катедрено-
то пълно часове в училище, и е за-
лежеш да си упражняши от претър-
пование и съжатие. За това по-
чина-то част от войниците-то зна-
да пропови. Вътре Русия-то всичко
основно-то учение са приподнеси-
ли възрастът възъ-
расели язъмъ, но едва година част
исследление-то и особено воински-
не разбръзгат Русия. За това винаги
е възложено Русия училище-то
да пренесе народъ подълъг на гълъбъ-
то. Ако взръщат човечий, кон-
ника-то не съз говорят Русия-то
сълзи, са задължени да си занимават
две три часа на денъ за три годи-
ни.

само да си научат да четатът
български език, тък-че не бъде търъдът голъбът.
Братът е като видяхъм че не самъ
Кинчевън е Батюшко, дълъгът
български пътът преди нас.
Румънът е добър и чудесен
а сътвърдът противън на Русънът
български езикът имъ съ обходът много
добър. Търъдът малъкът инициалът
български е стоялъ въ тънъщата
пътищата, която купуватъ. Извънът отъ
български езикът имъ нечестивът
имъ гонилъ това съ съмънъ и съ другъ
добъръ, това е истинъ и тий не може
да кажешъ никъмъ противъ него.
И конът съ билъ въ Франко-Пру-
сия, когото съ билъ въ Германът въл-
ници.

Кинопродавацът на религиозни
съчинъ, който е живъ между Русънъ-
войницъ, пише:

«Тънът работъ е билъ да си трудъ за
пространствъто на нравственство то въ
обществено благосъстояние между Русънъ-
войницъ и бойницъ. Готовностъ
покори Русънъ-войницъ покорахъ
купуването на кагъзъ, бъше уди-
лия и признателностъта имъ го-
вори. Кинопродавацът съ можелъ да
покаже много стотини кагъзи
във денъ. Войницът въже даже какъ
купуватъ на Русънъ-войницъ. Байбълъ отъ голъбът
конът съ много тежък и ю-
но въчътъ гъ съ.

императоръ-ть миндалъ-та годинъ съ
одинъ на одно книжевно дружес-
ти въ С.-Петрбургъ да начата и
различными книга; зато я на-
шли достойно отъ тѣхъ, на-
хъмъ да снабдятъ воинскъ-тъ не-
съ Русы книекъ но и съ дру-
жити на всякой языкъ които съ-
реди въ войска-тъ. Чиновници-
зескихъ раздаваніе и то и из-
вѣшанъ свою-тъ признательностъ за
глѣзны-тъ книги. Оно цѣло военно
дѣление состояло отъ ветеранъ
погони, ани, ани, ани, ани, ани, ани,

с таємною книжкою, якоїй відійшла та тільки сіднівши ведено да чете. Книжкою та мишувах от рака на ряжі „до долі вскоїй воїнісчині пророчество не само своїх—так во книжкоїх—та відомостях їхніх, але і зі свого—другого, др. Мойєра, единіз Историком съвѣтникомъ, доведено от С. Петербургу“ недостати и една Германська сестри наилореда за да покажуть в болниці—так в таїхъ помошнищахъ—да та спацькахъ по-дорібъ до добре книги. Много от Руськіхъ—старихъ наилореда на друго съде прѣмѣни, прызъмъ от релігіонніи книжки за діма раздѣлатъ на свояхъ болни, тай щоцо Евангелия и релігіозніи книжки са распушкненіи по всімъ—такъ болни. Ілюкъ кинопродаваніи са пристягнаніи до главинъ—такъ стаю за да раздѣлятъ Біблію, и споредъ думъ—такъ, що ціого наряду на големъ—такъ горючностію ко то Руськіи чиновники и воїни показуватъ на купувнине—то и пріємніе—то їхъ дартъ на сваціненіи—такъ присади.

Много ся е писало до сега за по-
лезностът на кобълешко-майко
како избръ против неинспекти-тв,
които са върха, охиха или захахи.
Татар-тв употребяват кобълешко-
мило за храна, и казват че за това
тв никога не страдат и не умират
от охиха, а това си подтвърдяват и отъ
Руски-тв лекари които почти всичко
скъпят състрадани-тв отъ охиха
да юдят да показват въ мистък
едно хората ся храният съ кобълешко-
майко.

Грибоедова знает че татары не хотят употреблять кобыльско-го молока привно, но же подавливает. Направляет его съывать в едак коня и съевать него один шеста часть воды. Потом призывает олеяноку красавицу Май-ку, и, когда то покрьется с едак де-

без приставки, зарывая головой в землю-ть или к грызть на уймених топкин 24 часа. Тогда смешно стало каша, и с глаштак отошел в комок-ть. Тогда же думаете дядюшка да идет с разбить глаштак частицы и посыпать тарелку глиссе и по-васюк ссады. Като-го побьдить и подкушите оные ведлы, кото-го в чеве готово за ядение. То вищко и вищкою, в ошинателье и за ошик, как ся призываю-ши на употребление-го му. Види ся че гло-дзвестуна по хранительни-ты смы-гло-то, и обесциса охитчено-го дзвести. Охитчено-ть, кото-го не гло-мко, стала пыль.

В гольми-ях Европейски градове, често ѿсюка ся по напиши бояльешко мако, едва видъ подобно птице ся привы само от красено мако, по иб-ро размежено и с мацеражо мако.

В Франції много роботничих залідень і станцій по ходжанні-ті та освітлюванні нойд ще **електрическими** світильнями. На тільки світильни хоратають да работати а нойд тільки садко да ідей. Світильна-тє толкова залідена що ца приска на окозо като ходження-тє світильни. Та не ухома а оч-ті, а на нейб-ті да распознавати една от друга, кото деній видло. Світильна-тє працюєтца єдна єлектрическа машинна, а ино-го-енитто єдна газета, или како

ЕЛЕКТРИЧЕСТВО-ТО И ВОЙНА-ТА.

Вежла-та службъ, която електричество-
ство-то варши въ изпълнени-тъ видъ,
е единъ добър признакъ за възможните-
то кое то наука-та имъ имъ прореволюционни-
и и военни-тъ дълъ. Електричество-
ство-то много е произвъдно военни-тъ
пънаве, и видъ са че въ бъдеще то
ще покаже че ѝ притрубози. Въз-
вълъ войни-та и всеки корабоплавателъ
трябва да имъ добъръ познани-върхъ
електричество-то, защото са видъ че
имъ граници на полезните-тъ приспособи-
съби на този дълъ въ войни-та.
Такъ приспособления могатъ да са раз-
деляни на три главни отдеяния: за извъзстване-
за подаване- и за
освобождение.

Неважко щоши цирко за гел-
гальць. Всічо це си склало че е
невъзможло да прузвиченъ услугы
кото тоци бэръ склонитъ пра-
ни по военачальници-тѣ в напишю
връле. Колкото благоприятъ и срѣд-
положенъ въ сихъ битахъ и да
запомниши единъ военачальникъ, пакъ
безъ электричествъ той не може да
има наборъ необходими-тѣ склонитеи
с чиновници-тѣ кото съ подъ ногамъ
управление и съ яблоко склоне-
дачъ отъ него; но подомнитъ отъ
электрическихъ телеграфъ, той быва-
ютъ по тълько бланки и бѣзы скло-
неній съ тѣхъ, ахъ, оконо ако тѣ
блыхъ толкозъ бланкъ при него чадо
може да съ разговоръ съ тѣхъ. Даже
и разны отдѣлъ конинъ и торчинъ,
кото на бѣро съ движакъ отъ одно
места на друго, могатъ да поестъ съ
себе съ телеграфическими спиралъ,
склонитеи съ телевъ тѣ что управ-
ляющи-тѣ военачальникъ може изведакъ
да управление движакъ-тѣ на вой-
ницъ-тѣ. Тель-тѣ може да си поси на
коли навестъ, и да съ разныя кото
войска-тѣ съ движакъ напрѣдъ, а да си
навестъ когато съ отстѣи назадъ.

Кото са објавени кима предават за подављавање врз џезелектричество-во, или напирами чо таи част от вештина-та шумкје може безбедно да се разсврши. Франкин и Присл още пријаја то години внушија че електричество-то можеше да се употреби за подављавање, но тогаш са објавији потребно-то винимани кима това предава. Научници-тј. војници и корабители и егес са во разни начини относително до подављавање-то врз џезелектричество-во подављавање вештина положени на даденчија разностојини. За подављавање во тој начин са употребата вибозе телевизија што имаша врз џезелектричество-то са првите от батерија-та којо го произвадија до одред-то или какво да е друго вештина напишано са барут или са друго подављајуше вештина. Новеже се како са произведење некоја електрическа сила изненада гојама електрическа батерија, којите не лесно може да се носи от него на името во војниција, научни мажи се са страна да употребите другији средства за произвадење-то на електричество-то. Но поседају првите се изненади че нај-доброја наредба за то е единија смодел от нај-добрите

Електричество-то е причина-та за
това, че съществува възможността

сайдо време топло въздих ордял,
и да звън си обръна топък голъм
чимонин към тъха. Една маца исери
от електричество подвлачи веществото
ти в торнадо-т и привлече съл-
постта почти всичко възле-т. При
това днеси си правят разни опити на
подвлачане-то на много говеда из-
вездели. Един чимонин може да
бъде от едно високо място, малко от-
далечен от топове-т. Али то има си
друга електрическа спорада от които
чимонинът си следи внимателно с разни-
топове, и от тъва, да ги подвлачи
извездели, чрез електричество, като
стон склонски и даде от дълъг-т.
От също тако място чимонинът що-
же да завладее на възници-т да на-
изкинува топове-т според както си
искуства, и той може да подвлачи всич-
ко извездели, или само няколко от
тъха.

— Освітлювано — та бръзь електричество въ всенъ крѣмъ е съдъ по най-важнѣйшъ приложенія на този видъ дѣлъ. Френсисъ — за пръвъ пътъ употребилъ електричество — то да тънѣе въ рѣка — Френсисъ-Прускъ — тойъ. Тъй добре освітлювалъ, пощъ о-
коностъцъ на Паризъ, чюдъ можехъ ясно да виждахъ обеднѣтелъ — тъ — на коречъ отъ единъ мѣсяцъ расточенъ като възлагатъ упражненія, и тъй съ стара-
ехъ да ми прыгнестъ. Чръзъ е-
лектричество могъ да съ освітлю-
вашъ оконостъ — тъ на пристанища тъй
столько до момъ да съ виждахъ неиз-
вестнъ паралулю або бы такъ да
бъ, скончъ.

с приближением къмъ пристанищъ-та.

Ката помнитъ че горнѣй тѣ и други приложения на электричество-то въ военныѣ дѣлъ са новы изобрѣтѣя, и че днес научниятъ може съ старѣть за усъвѣршениеніето-то на този предметъ, но никой не може сега да предрѣчи какви важни сълдѣствія могатъ да си произведутъ чрезъ този чуденъ дѣвецъ.

Въ дълбини-тѣ на земя-та
Слѣдстват извори и реки, които течат
тъ съда както рѣка по листо-
те на земя-та. Въ голѣмъ-тѣ А-
зия има пустини Сахара, като
въ дълбоки кавенции достигат
до извори пъти съ рабъ. Въ южна
Кирония, между рѣкѣ Тин и Купе-
рия, има нѣколко малки езера, които
са създавани помежду си съ една-
ни и съ дѣл-тѣ отъ тези рѣки чрезъ
воденини канали. Тези езера, или бол-
ота, не са еднакви на големина; пър-
вата отъ тяхъ са стъ и петдесет
края дълги и двадесетъ края шир-
ини, въ други са само два края, шир-
ини.

Но всички-тъ използват съ рыбата, които тежат от няколко драма до няколко килограма; и от ней-най-тъ близките тридесет четиридесет големи риби може да си уловят в няколко часа. Всичката риба-тъ излизава из-под чукна-тъ между скамъни-тъ и съ текови много и толкова големи, че тъ съ разбира да побързат защо че тъ съ разбира да другдат и дохаждат към барчи-тъ чрез никон подземни ръбъ.

Въ Японій съ почтили да си изда-
ятъ 54 вѣстніци отъ пять годинъ на-
замъ, и тѣ иматъ много спомоществова-
тели, ако години-та ини цѣна и да е съ
смѣ меджидиата. Единъ вѣстникъ, кой-
о съ приброва исключително за же-
ны, има 12,000 подпишаници.

Прѣзъ едина вѣкъ отъ 30 годи-
на до 1864 Дунайскъ въ запад-
нѣ 20 пати, а прѣзъ едина вѣ-
къ отъ 37 годинъ тѣхъ въ до-
бре съ оставалъ отворенъ за ко-
рабли и съюзъ на Савѣ и Дунавѣ.
Прѣзъ Йануарій, 1864, ледъ посыпалъ рѣка-тѣ былъ
прѣдѣль дебель, а на прѣвѣтъ
и 20 до 25 пристѣ. Ледъ-тѣ гра-
дѣ 9-ые марта, ако и да са
останови на нѣкотъ място по-из-
брани. Рѣка-тѣ изобилъ замръза какъ
въ 1864. Неспособно стукуване на
ледъ-тѣ причини голямъ опасностъ
кораби-тѣ които са напиратъ въ
рѣка-тѣ. Прѣзъ Йануарій срѣднѧ
периодъ на Дунайскъ-ти въ Добру-
жѣ около 10 градуса по-долу из-
мерен-ти за замръзаніе. Въ 1861
году-тѣ е съѣздила студена, и
въ 1862 году-тѣ съѣздила студена, и
точн-ти за замръзаніе.

ПОЛИТИЧЕСКИЕ ПОВИННЫ

УСЛОВІЯ ЗА МИРЬ

от 37 годами той в Добру-
шке оставил отвертку за ко-
рабль—само по себе. Прял Иннупир,
464, леда—то посыпал тарху—был
праслье, дебель, а то прашни-
ло 20 до 25 присте. Леда—тра-
го 9-й марта, и да и са-
вострился на никон жгет по-но-
виль. Рыка—тъльце замыкала
как в 1861. Ненадаво спущение на-
ти—причиняла голым опасность
корабль—то конто с напират на
как—тъ. Прял Иннупир сралня-
и перегрут на дунай—то в Добру-
шке а около 10 грудус по—долу
из—тая—за замыкались. В 1861
на—тая—е была изведренна студена, и
в 1862—тая—е был 33 грудуса по—долу
и точка—тая—за замыкались.

Иониски-тъ считаетъ за неизрѣдно да
протирбѣть иторий китъ киркадъ-
коѣ въ ведѣахъ съ транзакці-
и, или чистыи уставъ-тъ
и тѣлъ. За тѣа привѣтъ тѣа
киркадъ-тъ отъ христіи, и ко-
рои го умѣютъ, хъльпать го како
нѣбѣчъ нече. Но Иониски-хъль-
пахъ съ слѣдѣахъ различіи отъ христіи-
коїа привѣтъ въ Европейскіемъ-
земъ, и съ едо отъ наѣзѣль-
щихъ-тъ прозведеній на Иониско-
царство. Иониски-та христіи са пра-
вѣстѣрната-та кора, на иконъ
диресса, отъ кого наѣзѣль-
щите-то и морду поганца се-
ла, и истиинско-то христіино дѣво.
Изъкото на Иониски-тъ христіинъ-
тѣлъ са чолека лома, лъсъки, и по-
толовка язы колокою пиши-тѣлъ
капризни кониціи. Правдѣто е чо не съльзъ много
и тѣлъ Иониски произведены ще
известыѣ мѣдъ наисъ и тѣлъ са
протирбѣть како и други-тѣлъ платове.

Въ 1875 кониски-тъ касиницъ изъ
самъ си сиблѣи Наризъ-тѣлъ съ
то-то на 8685 км., магнитра, и
гравитацио; въ 1866 тѣлъ са доставлены 9,
Число-то на подобны животны
животи въ градъ-тъ Лошъ въ 1875
1262; въ 1876, 1088. Прѣзъ
управѣ 1876 имало съ 58 кониски
капризни изъкото на Иониски и тѣлъ въ 7 и лошъ.

ко 1000 Граци, жители на Граци, съзинават съз ловене-то на пчелар-т. На малки-т ладийи, на пчелари за този занаят, има тъбъци по четвъртина морщи; на по-голям-т, върху която има покрайка един пчелник състояща от 11 до 15 души съз памри и едно оръдие за пчелни подъл-т, което прилича на пчелни. Занимаващите съз със свидетъво Граци са едни индивидуални един количества сънгоръ

ся оцінка на \$0,000 лiry.
Скільки корабль контою ходи за скон-
чилися по морю—то по чотирьох-
дніх годинах—так. Водолази—тв (дал-
ше) суть ся гуртами в море—то за-
зовсім сюнгер, прымінувати ні-
чого по шести часах поділ водола-
зів вказана чи мознина отих у-
сіть от задуманів, а други огу-
льно

ионский-тъ посланикъ въ Бер-
са е оженілъ за дъщерікъ-та на
Германскы гольмецъ.

зарь бѣхъ попытнен съ народъ, които искаше да живе каквъ политика въ Правителство-то ще държатъ тѣзи нахие.

◎ 人物

ФРАНЦИИ.

Първо-то засъдение на новж-тъ Камарж
за Народният съд. Поставените са сълъв-

на Народни-Гърци представители са е свършило бъдещ за сълнцата на него разлагане.

—
—
—

ВОЙНА-ТА ВЪ АЗИѢ.

16. *On the Nature of the Human Soul*

Ерзерумъ, 20 Октябрь.

РАЗНЫЕ НОВИНЫ.

С-Петербургскій вѣтвисти заснованою части отъ Британскаго ооенданія, съ коимъ давалась на Азіатѣ привилегія постройки и эксплуатации тѣплыхъ судовъ, а также и съ Турцией. Введеніе въ вѣтвисти та гирлянда на Азіатѣ съ Руссіею скончалась на 32,000,000 руб., агары, а золото и износки-та гирлянда на Азіатѣ съ Руссіею съ оцѣнкою сама на 13,000,000 рублей. Руссіи-та пристань, называя С-Петербургскій вѣтвисти, ее посещаютъ 7,000 Азіатскихъ кораблей, въ Турикѣ-тѣ же отъ 800. Доволенъ съ, тоже, че гирлянда съ Руссіею на Азіатѣ съ оцѣнкою скончала съ строи-тѣ въ 1863 и 1875, пото-дѣлка-на гирлянда съ Туриеи съ у-
тили-тами съ 1 на 1 стоя-тѣ прѣвз са-
мѣн-тѣ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИЕ ДЕПЕШИ.

Букрека, 2 Нескір. — Споруда овід-
ціально-народного з дарвіністсько-
ституцій на Русь-та-войсік в Європі,
тільки після Руської війни спра-
дившися від болезні немись разом.
Но-
чевече болові віддаєть від Шапеніць-
ті приходу та від Добруджі.

Париз, 2 Нескір. — Ділова в Кам-
пала на Пралістиміст-т., Ф. Фурту,
Міністер-т на Ватрінськ-т Аль, зачи-
тила систему на французькій подав-
ниці говори против прайденіє-то да
закликала до Комісії за від-
мінності з залупотрібством в посоль-
ствах.

Жюль Ферн оттого жанності Г-ну
Фурту, і вказавши що Франція Г-ну
Фурту, і вказавши що Франція Г-ну

Париж, 2 Ноябрь. — Публично-политический
договор против Кабинета на Брогли-Фуртуе с изыгнанцами. Маршал Мак-Ма-

говарий,
в Чер-
вякіє за
області
тъ си.
Десно-то застѣдіе на Камара-ть на
Представители-въ бывше бурно. И Г. Фур-
ту и Г. Гухе произнесохъ распакены и
красноречивы слова.
Паризъ, 3 Ноемврий. — Десь Камара-

— въ предложеніи, чѣмъ съмъ слышъ отъ Дукѣ де Брага, и единъ отвѣтъ отъ Г. Гамбета, рѣшилъ да съ опрѣдѣлъ единъ обособленіи комиссіи, котою ще испытавъ дѣла съ стояніемъ южной залогоподѣбенія въ послѣдніи изборы.

Великій, запо-
ни, и, ка-
нты е-
ть Пар-
тии на

Будь-ко, въ послѣдній разъ
договоръ между Германіей и Руманіею
съ подпись днесъ.

и в начале января, но не-могла так от-
речь думы-тъ съ.

служба.
Зе-
дади-
цы,
Стихи
и, за-
подлож-
ил, а
шкова с двойно-тъ джако до сего
са панды Гризли-тъ король въ Ита-
лийскы-тъ пристягнца. Споредъ второй-тъ
договоръ, Гризли и Итали съ задолженіем
да повръщатъ единъ на другата своя-тъ
законопрестъпници. Този законъ не съ отпо-
сихъ до политически престъпници.

жнин-го между Руссією и Сърбією отно-
сительно до участвованіе-го им послѣдніи-
хъ въ войнѣ-та.

Издава ся отъ Американскаго-то Евангелско-
го Общества.

*Вз Печати-ката на А. Араміана
Атени-Ханъ № 11.*

ЗОРНИША

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница съ видомъ ежеск. Четвертица. Извѣст. за ежеск. годичн. съ єдино єжеск. меджидиевъ и възнесеніи, а за шестъ єфеса тиця четвертица отъ бѣло меджидиевъ; съ гравюрою и изображеніемъ Турка таилеби (турецк.) бѣлого грива. Споконъствованіе-таа мѣрѣа есковъ да съ предѣлатаніемъ и да съ испрашаніемъ за пошина, въ згрупе, въ кадимъ или въ позеленѣша мѣрѣа (турецк.) Турки, Испеки, Прусы, Русски и Французы, на Реджикор-тъ у Ахмета-хана отъ Цариграда. Извѣст. съ ежедѣятаніемъ по 2 гр. на рѣб-тв.

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЬКЪ 17 НОЕМВРИ 1877.

Брой 46.

ІЗВѢСТИЕ.

Извѣстиваніи на всички-тъ съ спо-
коношествованіемъ за прѣзъ 1877, на
които не смы могли да испрошени
всички-тъ листове по причина на вой-
ни-тъ, иже дружинъ испонстрип-
ти листове ище имъ, ги испроводимъ
щоци тѣ на извѣстъ че могатъ да
гда прѣимът по поща-тъ. Извѣстиваніи
тако же Седимица-тъ и Мѣсечна-
ти Зорница съ слѣдатъ да съ изла-
затъ въ прѣзъ идаути-тъ годинъ, икои бы,
по причини на войни-тъ, икои отъ
споношествованіе-тъ да не не мо-
гатъ да прѣимът икои отъ листове-
ти, икои ги чрезъ друмъ тужа до които-
то съ поправятъ пощенски-тъ слѣ-
щица.

АДІА СЕДМИЧНА ЗОРНИЦА.

Пишьтъ на «Зорница» тѣ, како
єщо създа-тъ, т. е. єдно бѣло меджидиевъ и
полохи.

Споконъствованія съ прѣимът вси-
кова, но трѣбва да съ предѣлатаніи
съюзъ хайди-тъ на Суини или до кра-
тица на Декември.

Споконъствованіо могатъ да ни съ
пращатъ въ пошина, въ группъ, въ по-
щенски тибери и въ каміе; но цѣвѣ-
ти на птичникъ въ каміе и въ Ту-
рски пощенски тибери що бѣде спо-
редъ текущи-тъ фѣна на каміе-то
за Цариградъ.

Въѣста-тъ да въ икои съ
циѣна за частни лица, които искатъ
да имъ съ испрашаніи листъ-тъ въ особыи
прѣка, ие 5 грона въ скрѣбо по-
веченъ че отъ есковъ прѣка. Въ случаѣ,
обаче, въ 5 грона почиене листове съ
испрашаніи въ есковъ прѣка, ие че съ
изисканіемъ 5-ти грона въ прѣимъ, ако и
да имъ другъ настоищъ въ съ-
що-то иство.

Споконъствованіо таа въ всѣлѣ
случай трабба да съ предѣлатаніи.

Това правило съ да дружинъ спро-
го.

Всکой, койко иска, може да ставе
настоищъ, и съ ѹбий събери и не-
прѣти десетъ или почиене споконъ-
ствованіи, има право да задържиши за
себе съдъл десетъ частъ.

Одѣлъ десетъ-ти, икои ще испра-
шани по едино особинъ исти на вси-
ковъ каупитъ, които ни испрати почиене
отъ 10 споконъствованіи, по да-
е на вской каупитъ ини почиене отъ
25, по три на вской каупитъ ини почиене
на вской каупитъ ини почиене отъ
100 споконъствованіи.

За да знаешъ колко листове да по-
чимъ да печаташъ прѣзъ идаути-тъ
годинъ, иль позахъ всѣкога единого
отъ настоищъ-ти си да имъ най-
късно до Рождество Христово, около
коио листове тош ю съско.

Писка за Зорницъ трѣбва да съ исти-

приѣти до Редакцій-та въ Амери-
канъ-Хансъ, и въ всяки случай требва
да съ предѣлатаніи, защо другонче
не ще съ прїмѣтъ.

МѢСЕЧНА ЗОРНИЦА.

Мѣсечна-тъ Зорница, които е една
циркостранско списание назовано осо-
бено за кили-тъ, що слѣдатъ да са изда-
ни и прѣзъ идаути-тъ годинъ. Извѣстиваніи
тако же Седимица-тъ и Мѣсечна-
ти Зорница съ слѣдатъ да съ изла-
затъ въ прѣзъ идаути-тъ годинъ. Извѣст.
на-тъ ї єдна година, ё съ 5 грона
циѣни чѣтири, т. е. една четвъртъ
отъ бѣло меджидиевъ. Горбонензи-тъ
законъ да Седимица-тъ Зорница съ
относитъ съ Мѣсечна-тъ.

Слѣдъ-тъ да бѣло бреа ще съ
справка пинакес листове на никого
които не има да съ прѣзъ споми-
чествованіе-ти напаля, над-мѣтъ за
шестъ єхесенъ; икои че съ прави-
замъ къ споми-ти, да съ споми-
чествованіе-ти напаля, над-мѣтъ
които мѣтъ да предѣлатаніи.

Никуаки другъ тиблъ (турецк.)
осъвъ пощенски не съ прїмѣтъ.

КАКО СИ НОВЪРУБАГъ, НЕКА ТИ БѣДЕ.

Мат. С. 13;

(Продолженіе отъ 4-ти броя).

По минна-тъ си бронѣнѣхъ че
Господъ благослави человѣци-тъ спор-
ти и ѿвѣра-тъ имъ, и че сила-та на
ѣврѣа-тъ и ѿвѣра-тъ на истино-то
благото на всѣъ человѣци.

Сега че разгадамъ како е истино-
то благото което съ справка по
мижъ-тъ на єврѣа-тъ.

Илеръ, тоно багото състоитъ въ рас-
положеніе-то което єврѣа-тъ пропа-
зводятъ на човѣка.

1. Єврѣа-тъ въ Иисуса Христъ про-
изводида въ душ-та едно расположе-
ни на миръ. Само чрѣзъ єврѣа-тъ въ Иису-
са Христъ могатъ человѣци-тъ да
са прїмѣтъ съ Бога: «Зашито до тъ
юноша именемъ Иовъ Богъ» отъ имена
които да прїмѣтъ всичко че съ се-
бе-сѧ.

Луда-тъ чрѣзъ грѣхове-тъ си съ
е отчудиша отъ Бога, и неисторп-
ти прѣкъши никога не може да има
мира съ Бога. Такъ човѣцъ всѣхъ
єврѣа-тъ подъ иго ѡти на тѣла и скрѣби
и съществиа за бѣлѣзъ-то, и же-
ле да яде наше и да съ бъсъре въ вое-
не и неяди и да съ бъсъре въ вое-
не отъ 10, и по четыри въ
25, по три на вской каупитъ ини почиене
на вской каупитъ ини почиене отъ
100 споконъствованіи.

За да знаешъ колко листове да по-
чимъ да печаташъ прѣзъ идаути-тъ
годинъ, иль позахъ всѣкога единого
отъ настоищъ-ти си да имъ най-
късно до Рождество Христово, около
коио листове тош ю съско.

Писка за Зорницъ трѣбва да съ исти-

ни чрѣзъ єврѣа, икои миръ съ Бога,
чрѣзъ Господа нашего Иисуса Христъ.»
Стойностъ-та на този миръ много изла-
ги и чисто-то друго благото по
съѣѣ-ти. Този миръ съ Бога «прѣ-
вѣслъ всѣльѣ умъ». Безъ такъ
миръ, человѣци-тъ не могатъ напъл-
ни са наслаждаватъ даже ико и да и-
матъ благости-тъ на този свѣтъ.

2. Єврѣа-тъ производида въ душ-та
и ерви-тъ едно расположение което
имъ спомата да съ еъсъвѣдътъ пой-
малъ отъ винчи-тъ дѣлъ Богъ. Отъ
днева човѣцъ на конто пригажаніи
са еднакви, ози е по-благотъ, което
е расположение-то да обѣгватъ на-
деждъ имъ чоимъ имъ. Можемъ да
ждемъ че познаватъ-ти отъ саканто-
ните човѣци-тъ прѣвъходства отъ
напада-човѣци-тъ прѣвъходства на
иностество-то благости на Богъ-
и то-ти провѣдѣтъ.

Но коло различно въ състояніе-то на
они които иматъ истини и живе-
ли въ Богъ, и които припознаватъ
което истина-човѣци-тъ благости, което
тизъ прѣимъ, доходяда отъ небеснъ-
и именъ отъ, които за истини-човѣци-тъ
имъ нужди и съ е обѣзъщие че имъ
имъ спомата-ти почиеніи? Тъ
имъ човѣцъ припознаватъ, че
имъ добра причини защо Богъ не имъ
имъ добра чоимъ на тѣхъ съ види
добро и което тѣ желатъ да иматъ,
и за тѣхъ съ смѣреніе и болѣ-
гостъ да иматъ на тѣхъ съ види
заслуги-то.

На задомъ, не съ тѣа, имъ добра
заслуги-ти на злонѣ, тоно злонѣ
заслуги-ти на злонѣ, а съ здрави-
ми на почиони и распъстръ този тѣ-
менъ и съмъртъ бѣзъ, и ни показа-
чи чо онио което исприро-
ни си възка-ти да съ жестокъ и да
причини злонѣ въ душ-та имъ, не
былъ другъ ози почиеніе на блажен-
и Господъ. Други са готови
да кажатъ: «Оти и видъ дойдъ и
рекото истина-човѣци-ти и нѣ имъ
ни падакъ въ голъмъ сиропаваш-
и терепахъ голъмъ злонѣ, тоно
и тѣа въ Сиастенъ които всегда
се грѣха за свѣтъ, промянъ ини-
ти възланъ и ги напари голъмъ
блажесловеніи, заночо прѣи тѣ
заслуги-ти на злонѣ, а съ здрави-
ми на почиони и съмъртъ бѣзъ, и
които и Даидъ каза: «Прида са осѣкъ-
бъ, възъ бѣзъ забудъши, по: сега
възъ тво-то слово.» Тѣа гѣи не съ
прости мячианіи, но истини-ефектъ,
Простодушъ-ти и ханъ-ти єврѣа заро-
дило съ даръ на Божій-ти обѣзъщаніи.
Вѣрѣи-ти еъсъвѣтъ каза: «Богъ пра-
ти тока на лемъ, и азъ трѣбва
да съ почионъ на чвѣтъ, и да съ съ-
сига ги съ види прито или неистрѣтъ.
Тоъ тока стука чвѣтъ на кирпич-
и въхъ-ти живъ-ти живъ на истины-
ти Христіани, които съ прѣда-

и ищо; а като имъ прѣхрана и
блажъ да съ благотои съ това. А
които искатъ да съ обогатътъ, падътъ
на напастъ, и въ прѣи и въ много-
го неисмаленіи и прѣдътъ похотъ,
които праватъ човѣци-тъ да потъ-
ватъ въ шутъ и въ ноги. Защо-
тъ коремъ на есъ-ти злени съ зе-
ребъ-ли-то, което како съ ренъ на кѣ-
вонъ стори ги да забудъши отъ
ѣврѣа-ти, и промиши себе съ
нишко скрѣби.

3. Єврѣа-ти да съ душ-та съ
лиза-ти да съ пропозиціи благословеніи
злодѣяни. Езикъ човѣцъ които имъ
живе єврѣа отъ Бога съ обогатъ чрѣзъ
оиѣнъ иашъ конто правятъ други човѣ-
ци-ти спирони. Но иако отъ читател-
ъ на този тока може да съ види до-
ста чудо, Тъ може да попозитъ:
«Възъжъко и съ єрви-ти обѣзъщаніи
на злонѣ-ти да съ пр旈ътъ въ свѣт-
ана за нихъ? Могатъ ли єрви-ти
ни скрѣби да съ промянъ въ сандъ
радостъ?» Да, драгъ приятелъ, коло-
ко-то строго и да и съ види всичко
това, єврѣа-ти може да го изъвиръ.
Коло то чудесъ и да съ види тѣ
робота, на кои имъ хандъкъ може и живе-
ли конто злодѣяни и съѣѣ-ти да съ
пращатъ на злонѣ-ти за нихъ съ
домъ-ти на дому-ти и въ зона мило-
ти на часъ; този бѣзъ тѣлъ обѣзъ-
щаніи покъвачаніе чвѣтъ около настъ
и въ настъ, то и бѣзъ единъ отъ ини-
чиши-ти въ злонѣ-ти злонѣ, тоно єврѣа-
ти доидъ до почиони и распъстръ този тѣ-
менъ и съмъртъ бѣзъ, и ни показа-
чи чо онио което исприро-
ни си възка-ти да съ жестокъ и да
причини злонѣ въ душ-та имъ, не
былъ другъ ози почиеніе на блажен-
и Господъ. Други са готови
да кажатъ: «Оти и видъ дойдъ и
рекото истина-човѣци-ти и нѣ имъ
ни падакъ въ голъмъ сиропаваш-
и терепахъ голъмъ злонѣ, тоно
и тѣа въ Сиастенъ които всегда
се грѣха за свѣтъ, промянъ ини-
ти възланъ и ги напари голъмъ
блажесловеніи, заночо прѣи тѣ
заслуги-ти на злонѣ, а съ здрави-
ми на почиони и съмъртъ бѣзъ, и
които и Даидъ каза: «Прида са осѣкъ-
бъ, възъ бѣзъ забудъши, по: сега
възъ тво-то слово.» Тѣа гѣи не съ
прости мячианіи, но истини-ефектъ,
Простодушъ-ти и ханъ-ти єврѣа заро-
дило съ даръ на Божій-ти обѣзъщаніи.
Вѣрѣи-ти еъсъвѣтъ каза: «Богъ пра-
ти тока на лемъ, и азъ трѣбва
да съ почионъ на чвѣтъ, и да съ съ-
сига ги съ види прито или неистрѣтъ.
Тоъ тока стука чвѣтъ на кирпич-
и въхъ-ти живъ-ти живъ на истины-
ти Христіани, които съ прѣда-

ШЕ ИМАНЫ ЭЛ НАСКОРО МИРЬ?

сълътъ; а Германъ за това въз-
дългъчъ сълътъ, во ще проза
онце единъ интересъ на много интересъ
кошо то и на да защади.
Най-послѣ,
Българъ съ туризъ и съ туризъ
възможностъ на изпълненіе
възможностъ? Възможностъ
възможностъ? Самъ отстава
отъ Величъ! Самъ отстава
на това порочество.
Неизвестно сълъстъ съ възможътъ които съ-
раждатъ отъ величественътъ и естественъ-
то величие въ Русия! да съмъ съ-
бодътъ приходъ на която-нибудь
възможностъ на изпълненіе! Ари-
адътъ въ Босфоръ! да възможътъ страшно-
Разумъкъ съ Турци! тъжества стоящиъ тъ-
съ бенъ българинъ, и всички държави които
има интересъ въ търговията по Сръб-
ското море, пръвъчъ на това, че тръбъ-
да уважиъ за тъга! съ Най-послѣ
възможностъ на изпълненіе! да е о-
бщечено! Франция съ боя за Марселия,
Английскътъ странници гасятъ на
като истрагватъ все изъ нинътъ ради!
Человекъ бы помислилъ, че пароходъ тъ-
ко вече има достъпъ къ Сръбско-
ското море съ единъ българинъ и задържана
кошо не знае за българ и да съ е стъ-
пеничъ! Известно е, че възможностъ
на Черноморъ ще изчезне отъ сърдъцата
на илюзионътъ имъ имъ съ помощъ отъ
закътъ на морето! да съ е
закътъ на морето! да съ е
закътъ на морето! да съ е
закътъ на морето!

днів, і за тозо може вискорю до чуєш зі свіжим бити. Глядівши на воєначальника я співав до видору є мозаїк на противності у Русь-їх ділівництвом по он-такому.

Оти. Місцея Аль пішов-та, військо, покуди дійсностю опою Орхіде, ся виу-
чавши з Ген. Леоновим нападати Туркі-їх
при Лодзині на северо-західі ота Орхіде,
но ся припнув да ся отегла візада зі складу армії.

Саме він з розки скобах.
Розбіроти ота вінка на Османівши пропонув-
ши обслідовання-та, лізвів на Русь-їх
ота кім Хахово на підзахід, но-восіло-
тів посередніх друга. Руська війська ся
коюто іншия злегка битва, а ні-вояж-
то ся припнув да ся дранко візада зі складу
Північної, сялько шайбі пішавши хромого хреста

Справедливо відсторонивши ота 10-ї го-
ди, воєначальник зі Вадима пропонув-
ши до Туркі-їх гарнізону в Рахово да ся
отегла ота овра біль. Пірля да приста-
ти, якіє-такі, Русь-їх відважили-ся
сто-го без обаче да могута да го прі-
єздити. Світъ битва-та, Туркі-їх гарнізону
зі Вадима, то вінко відсторонивши
тільки кілька Русь-їх дарахи мост-
та. Там ся сгульчила сіла битва, сялько
то Туркі-їх війська ся припнув да ся
друмне надір. Та пірхнивши ріка-їх ві-
дівши дрогою, або Русь-їх північна
надіда, Туркі-їх візведши топон-їх ся
по кільгуби кілько друмні мали потрібні.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Ний ображаны вінчані-то на чительни
сі візах слайду-то ѿвінію слоб-
диче относітось до образовані-ю
народна-та сприя.

ОФІЦІЙНО СОБІЧЕННЯ

Изложено е основы че ота днѣ години

ЗАТЬ да испытать гордостью сыгра-
дностию на землю сибирскую, може разве-
твояко, почеши се образуя вправду
да участю и да защищатъ на дар-
жава-ть, и сѧ съюзъ отъ ставленниковъ
ти члѣвъти, чо си доставятъ отъ Гра-
дилескъ-ти странъ, то Столицъ-ти
сѧ привезъ, въ голямъ мундѣ,
на шестидесятъ-ти годъ, въ съезж-
ательскъ-ти очахъ градъ, и въ славѣ,
и спрашиваніи тѣхъ тѣхъ като Булгаръ
и други.

Единъ обозрѣвъ всенѣшніи че си опре-
дѣли за розера-ти покой.

Долининъ Красноярскъ начальствъ че
Г. Робесонъ, упрашитъ-ся на посы-ти
и газеты-ти изъ Румыніи, наредилъ, чтобы
и телеграмъ воюю работать редовно изъ
окняѣ въ котъю Руси-ти съ землями
изъ Благороднъ-ти. Телеграфъ-ти прѣкъ съ
пространствомъ 80 кмъметровъ, и газеты-ти
станицы были въ Никополь, Ворбашъ и Но-
радинъ.

Л. Херальдъ изъ че Рус-ти газеты
въ Благороднъ-ти съши указъ, съ подѣ-
ланіемъ да съ турии ведага на воскрес-
нику, почве вѣхъ.

«Шоу», като вѣстникъ-ти ѿ бѣль нѣ-
чай, чи прѣкъ отъ Принцептъ-то съ
поѣзданіемъ изъ Благороднъ-ти; и по-
неко въ скрытии, чи ѿ го обозрѣвадъ
и науща-ти седакъ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕНЕПІИ.

С. Петербургъ, 9 Ноември. — Едина
Императорскъ указъ запрѣдѣла износко-
вие-то на всѣхъ видѣ храмъ отъ Румыніи
ти пристенкы на Черво и Аловдо море.

Парижъ, 9 Ноември. — Г. Гамбета съ
избрь отъ Кампа-ти на Представительство

РАЗНЫЕ НОВИНЫ

САМЫЙ СЛОВОДИТЕЛЬНЫЙ

ОФІЦІАЛЬНО СВОЇЩЕННЯ

послать "паники-тъ въгрыши събитія отъ
всего изъ интеллигентіи не паники, примеръ,
тѣй како и поистинѣ - словоизвѣсіе на
Руссии, роджда настоюща-ть, койна коѣ-
тый съ приущихъ да присекъ за дѣ-
нодарствіи пранта- и независимост-та-
и наше-ти отечество. Цѣлъ съѣтъ морякъ
одинъ начальникъ - на усып-ти на Цар-
ство-то Правителств- и съѣдѣстїе-то косто-
го поспѣрѣши въ прѣмъ-ти съ подчиненіемъ
до този денъ.

дливость—та изиска да ся даде новъ по-
тичъ на това съдѣстїе, за да си обезспечи
отечествено то противъ кроски—тъ на по-
прѣстъ—тъ.

ско приде знаведен да си образува един
войска отъ сто и петдесет хиляди души,
които ще служи като резервъ наядно съ
новъ-та Грижанския стражъ, която отско-
ро състави и новъка подъ оръжие.

бенчимъ-тъ нюжна лъжба и съ ти-
са тури веднага въ дѣйствието царево-та за-
пойѣ. Понѣкъ е дозимъ то и отъ И. В. Сул-
танъ-тъ постомъ съ гризъ за да упрадъ-
правдимъ-тъ и достоинъ-тъ и отъ Отоман-
ския-тъ народъ, възнесъ Негово Величество
е можълъ да съ уѣбра, съ неопренъграж-
доказателство, чѣмъ-тъ съ подаденъ-
са сподѣлъ съ единъ Исторъ-чун-
стесъ, особено же че въ-тъ достоинъ-
вата имъ речомъ да испытатъ дѣло-
съ-тъ конто имъ съ налагашъ отъ Сюда-

васи-ти на Григориан-ти страже, — то
с образом с цыплью для зорь порядка, — то
и обеспечиваться в Империи, — т. е.
участвовать в защите — из отечества
кто остане всякой в роде — соисто
понеже всячина! От овчине с правдами
из само-то име и от Конституции — та да
использует по послови: славотворено, — не
гово Императорско Величество Султан-ти,
по причине на славородного — ровеснического
состо кости на наследовать всячина — ту
по земли, благослови, да зановы щото

твъдът на изпълнител горделиво си-
зира върху съществуването на този
съюз и съществуващата на него револю-
ционна вълна, която е създадена от пра-
вата на участия и в защитата на дър-
жавата, и един начин от създаващи-
и човечество, която съдъстиви от Гра-
мотата на правите, по Столипинския спре-
кърв, възможност да бъде използвана
за промяна, за голяма нужда, да бъде
използвана за промяна на съдъстиви
права на участия и в защитата на дър-
жавата, както и в случай, в сподъстиви
справедливи и честни тъкани на България.
Едрият обекът восхитяващия се ще опре-
ди с разширение на войска.

Пълното Корабеноеческо изпълнение на
Русеци, изпълнението на води-ти-
и-възможности-тък на Русия, наричани
така от тези, които търсят да използват
телефоните им, работят редом въз-
можности и възможности на Русия съ-
зидани във Варна. Телеграфната мрежа съ-
зидана във Варна и гравирана
телефонната мрежа съзидана във Варна и Но-
вомиргород.

Л. Херцел пише на Русийски във
Варна, че възможността да залее узасъ, съзидан
известия да са турят недвусмъдъ на воспоми-
нанията им онове войски.

—Шоуто, която изпълняваше ти на бъдъ-
шното, ми приеха от Правителството съ-
зидано, че съзидано възможността
и съзидано възможността на България-ти, и
което е иконо-съзидано, ми че то обнадъже-
шица съзидано съзидано.

ТЕЛЕГРАФНИЧЕСКИ ДЕПЕЧНИ

С. Немирович, 9 Ноември. — Един
Императорски указ, изпращащ износъ-
вачът на изпълнител възможността
и съзидано възможността от Русия-
ти простиращи на Чарло и Альфредо
Парис, 9 Ноември. — Г. Гамбета съ-
зидано от Камила-ти, на Представител-
стващия на Италия във Варна.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИЕ ДЕПЕШЫ.

*С. Петербургъ, 9 Ноемврій. — Едини
Императорскій указъ запрещава износка-
ніе то на всѣкань відъ храмъ иже Руки-
ѣ пристиница изъ Черно и Азовскіо моря*

Париж, 9 ноября. — Г. Тамбета съѣздила изъ Канаръ-тъ въ Представители-тъ

представлять на комиссии-тъ, въто съ из-
года на прегледа съмѣты-тъ на Министер-
ство-то за правителственни-тъ доходи
и расходи. Но поводъ ни избрали-то съ
Г. Гамбета къз : «Ний ще подъмжимъ за-
коностъ-тъ, ище съ старкъ-тъ да държимъ
законъ-тъ пътъ жалоющъ-тъ да съ
отблъстъ отъ него».

Берлин, 10 Ноемврий. — Днесъ из Прусскъ-та Камаржъ на Представителите-тъ Министъръ на Богослужебни-тъ заведения д-ръ Фалкъ, каза че не може да са разискнати закони-тъ от Майлъ, която според

злахъ да са унищожатъ иѣхъ иѣрархъ противъ Католико-го духовенства.

Русск-тк войска на Дунава, до оставлялъ си по причине на недобр-то си здравїе.

Париж, 12 Ноябрь. — Ново-то Решеніе бу-
дется Министерство съ представ-
ляемъ въ Франциск-тг Палаты и обна-
родуетъ съ и въ Сенат-тъ и въ Ка-
мир-тъ.

То обище, че Маршалъ Мак-Махонъ г.
избралъ, като желанъ да ся унврятъ ду-
хов-тв., котоето было нужнощ отъ сполука-
ти на идущо-то Всесвиродно Изложениe въ

чарж, то боли, още, че не къщите
са уважаващи Република-та дадоха обещание
родолюбий-т духъ си отложи достаточното,
да допускне да си избере и образува един
министерство от членове-твън на Парламент-т.

Съдът това обявление, Камар-ть в
Представител-ть ръши, че едно високо
гласие от 393 против 208 гласове, че
«Камера-та на Представител-ть не може
да избие в спомен на ново-то министерство
също, като то състои като представител-

Издадава се от Американското Евангелско
Общество.
Редакторъ Т. Л. Байнтънъ.
Въ Американъ-Хантъ.
Въ Печатницъ-та на Д. Араміана
Аговицъ-Хантъ № 11.
за спомощъ на всички християни

КАКЪ ДА ПРАВИМ НЕДѢЛЙНИЙ ТЪ ДЕНЬ ПРИТЕЛЬ ЗА МАЛКЫ ДЪЯ.

Този въпросъ съ разиски почти въ всяка дъга до Недѣлѧ—тъ денъ съ даръ свато. Ний говори че Недѣлѧ—тъ е денъ за почвички; но колко и малъ съмъ могатъ да съ отпознатъ въ текъ сватъ денъ по приличъ на немиръ—тъ си дъя! Колко пъти съмъ чувалъ майки да казватъ: Недѣлѧ—тъ е за насъ гастрономъ—тъ денъ въ семидни—тъ. Тогава дѣца—тъ съ по-безпокой и по-немиръ отъ другъ настъ, тогава тъ правятъ по-голямъ шумъ и по-голями накости. Но чудо ли е че това е тъ дъя? Дѣца—тъ съ игратъ прѣдъ другъ—тъ дни на седимъ—тъ възъ или какъ, лътъ могатъ да възять, да търчатъ и да скочятъ безъ да додържатъ ивому, но въ Недѣлѧ—тъ тъ съ останутъ у дома съ. Това не могатъ да изпътятъ по-и-мѣди—тъ и по улицъ—тъ съ дълчилки—тъ съ другари, и за това като не могатъ да съ изпътятъ бѣльетъ въ къщи и мылатъ само за накости. Сега, какво съ прави? «О!» отговаря единъ, «носкъ съ игратъ дѣца—тъ дѣца—тъ си дъя». Когато наростишъ, тъ съ не съ възчашъ че да обходиши благороднина! Но посланикъ—тъ казва че «вокъ съ прѣбръжи филакъ—тъ, тъ пориста и дървото. Това съзже взири и съ дѣто, то. Онова дѣто което съ науки отъ маля до пази Божи—тъ денъ сватъ, пораступиши на благородни и обычни този денъ. Въ Св. Писаните има особенни заповеди които ни запомъдватъ да прѣбръжимъ Недѣлѧ—тъ денъ сватъ, и за това не трбва да го прѣбръжимъ въ всичъти—тъ че дѣца—тъ си. Не е обаче лесно ивъ до направата Недѣлѧ—тъ пристига за дѣца—тъ; това извика голяма тревога и постоние отъ родите—тъ.

Ний можемъ, напистъ, да държимъ дѣца—тъ съ ума съди като съ свиръши церковъ—тъ слъдъ, и азъ тъ съ по-голями да ги залдевамъ да прочитатъ духовни и поучителни книжки. Но по този начинъ имъ тѣхъ не дъгатъ да съ нападватъ Недѣлѧ—тъ, да съ изнушурватъ кога съ избиваща я и да съ редватъ кога вече прѣмине; това, обаче, не ще блъде по-удобно Богу отъ бѣленица—тъ агря.

«Но какво да правимъ?» може да попитащъ ивъ «за да пазимъ дѣца—тъ си ивири и съ съмъ—то време всеслъ?»

Най—напредъ, изпучте ги да гледатъ на Недѣлѧ—тъ какъ на недобъръ—тъ денъ въ седими—тъ. Когато дѣде събогта икона и дѣца—тъ си да познаватъ да очеститъ къща—тъ и дворъ—тъ. Особенъ това, където дѣца—тъ си, прѣобръгватъ ги и пригответъ настъпе на тѣхъ прѣѣзда—тъ илай на Християнство—то съ усеща въ искъчъти класовъ на членовъ—тъ общество. Чрезъ тѣло—тъ на Християнство—то сприониши че е проглатъване, а съзиждане и благословение, а трудъ—тъ е наилъголода—тъ част на живота—тъ. Женданъ—тъ, които едно време е била почти цѣло работо, днесъ съ пай—спасицъ—тъ привлече между дѣвъните сладкини. Християнство—то изиска чистъ животъ, способенъ отъ заблудженъ и съвестъ, и природу отъ ний—извѣшицъ—тъ доброволѧтъ. То учи членовъ—тъ да общаватъ един—друго, да общаватъ не съ роднини—тъ си, съ сънодорицъ—тъ си, единбратьи си, и съ всички—тъ членовъ, на орто пламъ и на което вѣра и да привидватъ. Да кложа на кратъ, Християнство—то учи членовъ—тъ че тъ съ брати и че трбва да съ общаватъ като брати. Но всъдъ дѣто е повиши, то съ всички—тъ неспечено и излишена игра.

Когато дѣца—тъ съ гъздъ нали и не могатъ да четатъ, не избрашите имъ да игратъ, разпознайте, ако съ езомъжъ, игра—тъ имъ. Избройте особено такива малъки игри които съ угодни на ванъ—тъ дѣца, защото дѣца—тъ вѣщо не общаватъ всесъмъ игри. Когато отрастатъ по този начинъ, майки—тъ ще почнатъ да правятъ разньки между Недѣлѧ—тъ денъ и дѣчинъ—тъ денъ и майко по маля ще напускатъ игра—тъ и че ги замъстятъ съ книги—тъ си.

Трбова да изпътимъ благородието и за ивъ; несъ всички, даже и наивни—тъ, да участватъ въ ивъ—тъ. Малка—тъ Марина или Ивано ще съ радва да чие: «Диво да бѣдъ ангелъ—тъ! Менъ обича Иисусъ!» — но преди ако тъ събраятъ гласъ—тъ малъ—тъ скро ще възнатъ и това ще ги напоресватъ.

На по-голями—тъ дѣца, които знаятъ да четатъ, изпътватъ такива приказки отъ Библия—тъ които може да привлечатъ юноши—тъ. Ако съ запомните съ Св. Писание да, търсете тазица запомнателни приказки, юни ще получаватъ и себе, които може да намртви многочтнъ учителини дълъ—тъ, които ще послужатъ прѣдъ седими—тъ.

Наспомняйте дѣца—тъ да изпътятъ по единъ стихъ отъ Библия—тъ на недѣлѧ—тъ. На макъ—тъ даватъ малъ спомъ. И ако и юни ги напомните заседъ съ дѣца—тъ, юни ще видатъ че насъвъчватъ и тѣхъ.

Най—после, баница—тъ и майка—тъ трубва да съ подвижаватъ съ веселостъ и търпимостъ да правятъ Недѣлѧ—тъ денъ радостенъ и честитъ, и да върнатъ това че съ къща—тъ си сънъ, но съ сълъ—тъ на Господъ нашъ Иисусъ Христъ, които благослови майки—тъ дѣца.

Една Майка.

БЛИЯНИЕТО НА ХРИСТИАНСТВОТО.

Християнство—то смекчава безчеловично—тъ жестокосточе, обдува страсти—тъ, осъжда самоубийство—то, уничокава проялото—то чадюбъство, и прогонва постыдъ—то нечистоти, изградило идоловъ—то. Едва ли има общество въ което Християнство—то да е проникнено и не е искрено ивъ отъ бесизлъчили—тъ ту лиции. Християнство—то изброя борци—тъ въ Римъ—тъ антилпите, че съ освободявали поборни—тъ; покровителство у първите, да съ изпътятъ членъ—тъ на Европа—тъ, за да спасятъ гръцки си и гръкъ си за спаси—тъ, за болни—тъ, за ранени—тъ, за вдовици—тъ, за спирчата—тъ; то е помнило и напомната земя—тъ въ общежитието. Улучимените—то пакъ на Християнство—то съ усеща въ искъчъти класовъ на членовъ—тъ общество. Чрезъ тѣло—тъ на Християнство—то сприониши че е прокълнатъ съ сънодорицъ—тъ и отъ нерасъдъностъ—то на доникакъвъ и на доникакъвъ—тъ.

Нека иной да не забрави че единъ отъ първи—тъ знаковъ на образованіе—то въ чистотата и честотата и уредъностъ—то на доникакъвъ и на доникакъвъ—тъ.

Съмъ наричалъ че Финис—тъ, защото ималъ глава—тъ и миши—тъ съ мони. Скоро стапало яко че младъ—тъ Галеъни съ рѣшени да съ бѣть, и че тъ съ не пристапатъ да нападнатъ на Финис—тъ само защото тъ съ подъ Англичански покровителство. Галеъни—тъ пристапятъ на Английски—тъ надпревадъ и Християнски—тъ проподължаватъ имъ отъчество—то си, и тогава починаха искъчъти възстанови—то. Това показва че тъ съ желали да проработатъ себе си като диваци, но въ скѫдътъ прѣмъ то показва че тѣхъ—то възстанови е било спроено прѣдъ до изхумане. Тъ придоцеха да съ бѣкъ съ Англичански—тъ, нежели да пристапятъ да не зададватъ на Финис—тъ.

Тъ починахъ военни—то възставъ съ голямъ скъдъ и въздейтъ. Войска—тъ имъ също още отъ около 12,000 души, и само съ ивъноенно денъ извадиха на поле—то 3,000 юани. Тъ не можешъ да стопатъ срѣмъ Англичански—тъ тонове и орала, но тъ съ облагаха на множеството—то си и съ издаваха че не могатъ да обиждатъ малка—тъ Английски съ която можешъ да съ праъти противъ тѣхъ. Осънъ—тъ тѣа съ издаваха че Финис—тъ не щади че съ осъмъ да съ бѣтъ противъ тѣхъ. Но Финис—тъ съ бѣди, добри, и Английски—тъ бансозаи и страждъ съ зехъ, нуждинъ—тъ тѣа да осуетятъ поискуванїа—та на неизпрѣтъ—то илъме.

Последиите тѣа извѣтилъ показва че Галеъни—тъ съ сълъвъ разбити и че тѣахъ—то зема съ приразилъ на Английски—тъ възставъ.

Попитали едно момче, което било пречело евангелието на Иаково и Марса, дали да го притъпятъ ивъ Иисусъ Христъ. То отговори: «Не, азъ съмъ стигналъ до Лукъ». Това показва че каво възлизватъ ивъ четьъ слово—то Богъ.

Но бой си и прави всички което дължностъ—та ти покълва.

ДОМАШНА ЧИСТОТА.

Богатство не е необходимо за да иматъ чистота у дома—тъ. Има много богати къщи, въ които владеятъ големи прадядъци отъ старъ—то да таванъ—тъ: тамъ имъ иши чисто, нико привидиши, нико което покажа греденъ и честитъ дъвъ. На другъ—то страна, има спирчани и прости довънъ и колайди, които са чисти, омити, добъл паредени извѣръ и измыти и доста правилостъ. Това е защото въ тъзи къщи имъ просто домове има добри и уредни долани, работни и младъ рабочици. Но като за да биде една—тъ добър уреденъ и привиделъна, трбова да има добри и младъ домакини, тъкъ съмъ и за да биде градина—тъ, дворъ—тъ и всичко около къща—тъ чисто и привиделъна, трбова да има добри и младъ домакини. Да съ биде честитъ, тъкъ дѣлъ уединъ трбова да е съдъ за злодей.

Първъ—тъ имъ зидъ—тъ на дворъ—тъ трбова да е чистъ и привиделъ, ако тъ може да е съмъ и красенъ—тъ, обрасъ, качестви иковиши не бъдатъ да съ тръждатъ, и да стоятъ по дворъ—тъ. Градина—тъ около къща—тъ и живите—то на другъ—тъ извѣръ трбова да е чиста, и настѣнъ—тъ и дървъ и паренъ—тъ и око е възможъ посъмъ съ пълъши или дребни камичи—тъ, тъкъ че то не става на къща—тъ, тъкъ че тъ сътъмъ и извѣръ не съмъ работъ—тъ по-добър и съ какъвъ виноватъ—тъ. Тотъ покланя Креъли да отиди да го види и да му помогне въ тъзи работи. Но Креъли не отишъ, и казалъ че той не може да придада хората си да не нападатъ на Финис—тъ, защото ималъ глава—тъ младъ—тъ съ мони. Скоро стапало яко че младъ—тъ Галеъни съ рѣшени да съ бѣть, и че тъ съ не пристапатъ да нападнатъ на Финис—тъ само защото тъ съ подъ Английски покровителство. Галеъни—тъ пристапятъ на Английски—тъ надпревадъ и Християнски—тъ проподължаватъ имъ отъчество—то си, и тогава починаха искъчъти възстанови—то. Това показва че тъ съ желали да проработатъ себе си като диваци, но въ скѫдътъ прѣмъ то показва че тѣхъ—то възстанови е било спроено прѣдъ до изхумане. Тъ придоцеха да съ бѣкъ съ Англичански—тъ, нежели да пристапятъ да не зададватъ на Финис—тъ.

Тъ починахъ военни—то възставъ съ голямъ скъдъ и въздейтъ. Войска—тъ имъ също още отъ около 12,000 души, и само съ ивъноенно денъ извадиха на поле—то 3,000 юани. Тъ не можешъ да стопатъ срѣмъ Англичански—тъ тонове и орала, но тъ съ облагаха на множеството—то си и съ издаваха че не могатъ да обиждатъ малка—тъ Английски съ която можешъ да съ праъти противъ тѣхъ. Осънъ—тъ тѣа съ издаваха че Финис—тъ не щади че съ осъмъ да съ бѣтъ противъ тѣхъ. Но Финис—тъ съ бѣди, добри, и Английски—тъ бансозаи и страждъ съ зехъ, нуждинъ—тъ тѣа да осуетятъ поискуванїа—та на неизпрѣтъ—то илъме.

Последиите тѣа извѣтилъ показва че Галеъни—тъ съ сълъвъ разбити и че тѣахъ—то зема съ приразилъ на Английски—тъ възставъ.

Попитали едно момче, което било пречело евангелието на Иаково и Марса, дали да го притъпятъ ивъ Иисусъ Христъ. То отговори: «Не, азъ съмъ стигналъ до Лукъ». Това показва че каво възлизватъ ивъ четьъ слово—то Богъ.

Воли да запиша съ бѣдствени—тъ останахъ отъ свое—то време само единъ часъ отъ обезъленено—то си отечество, а въ останалъ часъ отъ наимъстъ икономичънъ робъ на Галеъни, Финис—тъ, което значи «кутата», Това ивъ подавляло време по прѣйтъ въ ново—то поселение, и съ slabчи съ много съвъ и воловъ, направи съ училища и църкви, и прѣдало съ достъ възделанъ уебъ. Но въ течение—то на време—то и Галеъни—тъ съ облагахи и ужокъ, и ако и да надигравахъ съ единъ Англичанинъ, и бѣлъ толковъ нападнага прѣблъдъла въ образованіе—то и отвѣтъ и въголовъ като възжадъ Финис—тъ да съ наше покладъ съ плохъ—тъ ивъ Галеъни—тъ земя. Прѣблъдъ и на Креъли възприетъ съ съмъ съдъ за дълъ макъ, а Св. Бартъ Фрера, управителъ на Английски—тъ поселение въ Южна Африка, като че това прѣблъдъ да има какъ че трбова нечѣ да съмъ и отъ че тъ юноши работатъ по-добър и съ какъвъ виноватъ—тъ. Тотъ покланя Креъли да отиди да го види и да му помогне въ тъзи работи. Но Креъли не отишъ, и казалъ че той не може да придада хората си да не нападатъ на Финис—тъ, защото ималъ глава—тъ младъ—тъ съ мони.

Богатъ—тъ имъ издѣлъ на дворъ—тъ трбова да е чистъ и привиделъ, ако тъ може да е съмъ и красенъ—тъ, обрасъ, качестви иковиши не бъдатъ да съ тръждатъ, и да стоятъ по дворъ—тъ. Градина—тъ около къща—тъ и живите—то на другъ—тъ извѣръ трбова да е чиста, и настѣнъ—тъ и дървъ и паренъ—тъ и око е възможъ посъмъ съ пълъши или дребни камичи—тъ, тъкъ че тъ сътъмъ и извѣръ не съмъ работъ—тъ по-добър и съ какъвъ виноватъ—тъ. Тотъ покланя Креъли да отиди да го види и да му помогне въ тъзи работи. Но Креъли не отишъ, и казалъ че той не може да придада хората си да не нападатъ на Финис—тъ, защото ималъ глава—тъ младъ—тъ съ мони.

Съмъ наричалъ че Финис—тъ, защото ималъ глава—тъ и миши—тъ съ мони. Скоро стапало яко че младъ—тъ Галеъни съ рѣшени да съ бѣть, и че тъ съ не пристапатъ да нападнатъ на Финис—тъ само защото тъ съ подъ Английски покровителство. Галеъни—тъ пристапятъ на Английски—тъ надпревадъ и Християнски—тъ проподължаватъ имъ отъчество—то си, и тогава починаха искъчъти възстанови—то. Това показва че тъ съ желали да проработатъ себе си като диваци, но въ скѫдътъ прѣмъ то показва че тѣхъ—то възстанови е било спроено прѣдъ до изхумане. Тъ придоцеха да съ бѣкъ съ Англичански—тъ, нежели да пристапятъ да не зададватъ на Финис—тъ.

Тъ починахъ военни—то възставъ съ голямъ скъдъ и въздейтъ. Войска—тъ имъ също още отъ около 12,000 души, и само съ ивъноенно денъ извадиха на поле—то 3,000 юани. Тъ не можешъ да стопатъ срѣмъ Англичански—тъ тонове и орала, но тъ съ облагаха на множеството—то си и съ издаваха че не могатъ да обиждатъ малка—тъ Английски съ която можешъ да съ праъти противъ тѣхъ. Осънъ—тъ тѣа съ издаваха че Финис—тъ не щади че съ осъмъ да съ бѣтъ противъ тѣхъ. Но Финис—тъ съ бѣди, добри, и Английски—тъ бансозаи и страждъ съ зехъ, нуждинъ—тъ тѣа да осуетятъ поискуванїа—та на неизпрѣтъ—то илъме.

Последиите тѣа извѣтилъ показва че Галеъни—тъ съ сълъвъ разбити и че тѣахъ—то зема съ приразилъ на Английски—тъ възставъ.

Попитали едно момче, което било пречело евангелието на Иаково и Марса, дали да го притъпятъ ивъ Иисусъ Христъ. То отговори: «Не, азъ съмъ стигналъ до Лукъ». Това показва че каво възлизватъ ивъ четьъ слово—то Богъ.

Но бой си и прави всички което дължностъ—та ти покълва.

